

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/25-01/94

URBROJ: 65-26-7

Zagreb, 26. veljače 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o medijaciji***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. veljače 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/25-01/50
URBROJ: 50301-04/12-26-19

Zagreb, 26. veljače 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o medijaciji

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o medijaciji.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Damira Habijana i državne tajnike Ivana Crnčeca, Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Fadilu Bahović.

2
PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MEDIJACIJI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MEDIJACIJI

DIO PRVI

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje medijacija u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati (u daljnjem tekstu: medijacija).

(2) U medijaciji uređenoj posebnim zakonom na pitanja koja nisu drugačije uređena na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(3) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na medijaciju u Republici Hrvatskoj bez obzira na to imaju li stranke prebivalište ili boravište odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj, u drugoj državi Europske unije ili u inozemstvu.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi:

- Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3, 24.5.2008.)
- Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8, 30.4.2014.) i
- Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17, 26.11.2019.).

Svrha Zakona

Članak 3.

(1) Svrha ovoga Zakona je izbjegavanje pokretanja sudskih postupaka, stvaranje uvjeta za sporazumno rješavanje sporova medijacijom, olakšavanje pristupa medijaciji kao odgovarajućem postupku rješavanja sporova, osiguravanje raspoloživosti medijacije, jačanje svijesti o medijaciji kroz poticanje njezine primjene te osiguravanje uravnoteženog odnosa između medijacije i sudskog postupka.

(2) Medijacija se provodi prije ili tijekom sudskog postupka.

(3) Nakon što odluka nadležnog tijela o sporu postane pravomoćna i ovršna, u medijaciji se može sporazumijevati o načinu i uvjetima provedbe odluke te o drugim pitanjima.

(4) Radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona poticat će se korištenje medijacije, edukacija medijatora, a putem sredstava javnog priopćavanja, elektroničkih i drugih medija objavljivat će se informacije o medijacijama, uključujući informacije o institucijama za medijaciju i medijatorima.

Definicije

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

- a) *medijacija* je postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje
- b) *medijator* je osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju
- c) *institucija za medijaciju* je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju
- d) *informativni sastanak o medijaciji* je sastanak na kojem stranka u nazočnosti medijatora ukratko obavještava protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, a medijator strankama objašnjava prednosti rješavanja spora medijacijom.

(2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Načela tumačenja Zakona

Članak 5.

(1) Prilikom tumačenja odredaba ovoga Zakona primijenit će se načelo savjesnosti i poštenja te međunarodno prihvaćeni standardi medijacije izraženi u aktima Europske unije, Ujedinjenih naroda i Vijeća Europe.

(2) Pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom rješavat će se u skladu s načelima procesne suradnje, razmjernosti, dobrovoljnosti, učinkovitosti postupka, jednakog postupanja sa strankama, autonomije stranaka u postupku, povjerljivosti postupka i nepristranosti medijatora.

GLAVA II.

NACIONALNI CENTAR ZA MEDIJACIJU

Osnivanje

Članak 6.

(1) Centar za mirno rješavanje sporova, osnovan rješenjem ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), na temelju Zakona o mirnom rješavanju sporova

(„Narodne novine“, broj 67/23.), nastavlja s radom prema odredbama ovoga Zakona kao Nacionalni centar za medijaciju (u daljnjem tekstu: Nacionalni centar).

(2) Osnivač Nacionalnog centra je Republika Hrvatska, a osnivačka prava u ime osnivača obavlja Ministarstvo.

(3) Sredstva za obavljanje poslova koji su ovim Zakonom povjereni Nacionalnom centru kao javna ovlast i za financiranje djelatnosti koje Nacionalni centar prema ovome Zakonu obavlja kao javnu službu osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(4) Ministarstvo rješenjem iz stavka 1. ovoga članka uređuje sva pitanja koja prema zakonu kojim se uređuju ustanove sadrži akt o osnivanju ustanove, a koja nisu propisana ovim Zakonom.

Načela rada Nacionalnog centra

Članak 7.

Nacionalni centar djeluje u skladu s načelima kooperativnosti, transparentnosti, nepristranosti i djelotvornosti.

Djelatnosti i poslovi Nacionalnog centra

Članak 8.

(1) Nacionalni centar je javna ustanova koja radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona:

- potiče razvoj kulture sporazumnog rješavanja sporova korištenjem medijacije
- daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju
- daje suglasnost na programe edukacije za medijaciju
- provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora
- odlučuje o upisu medijatora u Registar medijatora i o brisanju medijatora iz Registra medijatora
- vodi Registar medijatora, te Registar institucija za medijaciju i izdaje potvrde iz navedenih registara
- vodi evidenciju izdanih potvrda iz članka 14. stavaka 7. i 8., članka 18. stavka 1. i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona
- imenuje, na zahtjev stranaka, medijatore koji provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju, ako se stranke ne mogu sporazumjeti o osobi medijatora
- provodi, samostalno ili u suradnji s drugim medijatorima ili institucijama za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona, informativni sastanak o medijaciji i medijaciju
- sustavno prikuplja podatke o medijacijama
- objavljuje informacije o medijacijama, medijatorima i institucijama za medijaciju.

(2) Djelatnosti iz stavka 1. podstavaka 2., 5. i 6. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu ovlast, dok ostale djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu službu.

GLAVA III.

INSTITUCIJE ZA MEDIJACIJU I MEDIJATORI

Institucije za medijaciju

Članak 9.

(1) Institucije za medijaciju su institucije koje su Zakonom ovlaštene ili koje su dobile suglasnost Nacionalnog centra:

- za provođenje obuke za medijatora i/ili
- za provođenje obuke za trenera i/ili
- za provođenje medijacije.

(2) Nacionalni centar će dati suglasnost za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera instituciji koja ima najmanje tri osposobljene osobe za provođenje obuke, odgovarajući prostor za provođenje obuke i usvojene programe obuke, a suglasnost za provođenje medijacije dat će instituciji koja ima najmanje tri medijatora i odgovarajući prostor za provođenje medijacije.

(3) Ako naknadno utvrdi da je institucija za medijaciju prestala ispunjavati uvjete iz stavka 2. ovoga članka, Nacionalni centar će opozvati suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nacionalni centar o davanju i opozivu suglasnosti odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Institucije za medijaciju koje su Zakonom ovlaštene ili su dobile suglasnost Nacionalnog centra za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera dostavljaju Nacionalnom centru plan provođenja obuke za medijatora i trenera te vode upisnik izdanih potvrda o provedenoj obuci i evidenciju polaznika obuke.

(6) Institucije za medijaciju koje su dobile suglasnost Nacionalnog centra iz stavka 1. ovoga članka Nacionalni centar će upisati u Registar institucija za medijaciju koji se vodi pri Nacionalnom centru. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Nacionalni centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(7) Institucije za medijaciju kojima je opozvana suglasnost Nacionalnog centra iz stavka 1. ovoga članka Nacionalni centar će brisati iz Registra institucija za medijaciju koji se vodi pri Nacionalnom centru.

(8) Institucije za medijaciju iz stavka 1. ovoga članka dužne su Nacionalnom centru redovito dostavljati informacije o medijacijama te njihovom trajanju i ishodu.

(9) Način upisa u registar, tehničke uvjete za provođenje obuke i medijacije, način provođenja obuke, dostave Nacionalnom centru plana provođenja obuke za medijatora i trenera, vođenja evidencije o polaznicima i dostave informacija od strane institucija za medijaciju propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

*Medijatori***Članak 10.**

(1) Svojstvo medijatora stječe se upisom u Registar medijatora koji vodi Nacionalni centar, a gubi se brisanjem iz Registra. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Nacionalni centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u medijaciji u prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona svojstvo medijatora ima i svaka osoba koja je stekla to svojstvo na temelju propisa u državi članici Europske unije (u daljnjem tekstu: državi članici).

(3) U Registar iz stavka 1. ovoga članka može se upisati medijator:

- koji je stekao potvrdu od institucije za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona ili potvrdu od ovlaštene institucije sa sjedištem na području Europske unije o provedenoj obuci za medijatora u trajanju od najmanje 40 sati
- koji je stekao razinu kvalifikacije na razini 7.1. sv ili 7.1. st Hrvatskog kvalifikacijskog okvira i
- protiv kojeg se ne vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela koje se goni po službenoj dužnosti.

(4) Medijator upisan u Registar iz stavka 1. ovoga članka brisat će se iz Registra na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti:

- ako se utvrdi da nisu postojali uvjeti na temelju kojih je upisan u Registar
- u slučaju neispunjenja dužnosti da se redovito stručno usavršava
- u slučaju lišenja poslovne sposobnosti
- u slučaju da je pravomoćnom odlukom određeno brisanje iz Registra zbog povrede Etičkog kodeksa medijatora
- u slučaju smrti.

(5) Nacionalni centar o upisu i brisanju iz Registra iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(6) Medijator je dužan redovito se stručno usavršavati.

(7) Način upisa i brisanja iz Registra iz stavka 1. ovoga članka, njegova vođenja i način ispunjenja dužnosti usavršavanja medijatora iz stavka 6. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

*Etički kodeks medijatora***Članak 11.**

(1) Etički kodeks medijatora utvrđuje etička načela i pravila ponašanja medijatora radi čuvanja dostojanstva i ugleda medijacije kao mirnog načina rješavanja sporova.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa, uz prethodno mišljenje Nacionalnog centra, donosi Etički kodeks medijatora.

(3) Etički kodeks medijatora objavljuje se na mrežnoj stranici Ministarstva i Nacionalnog centra.

(4) Prijedlog za izmjene i dopune Etičkog kodeksa medijatora može dati Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona i najmanje deset medijatora.

Etičko vijeće i postupak povodom povrede Etičkog kodeksa medijatora

Članak 12.

(1) O povredama Etičkog kodeksa medijatora iz članka 11. ovoga Zakona odlučuje Ministarstvo.

(2) Protiv odluke Ministarstva medijator i podnositelj pritužbe imaju pravo žalbe u roku od osam dana od dana dostave odluke, o kojoj odlučuje Etičko vijeće.

(3) Etičko vijeće iz stavka 2. ovoga članka ima tri člana koji se biraju iz reda Ministarstva, Nacionalnog centra i institucije za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona.

(4) Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisat će pravilnikom izbor predsjednika i članova Etičkog vijeća i postupak po povredi Etičkog kodeksa.

DIO DRUGI

GLAVA I.

MIRNO RJEŠAVANJE SPORA PRIJE POKRETANJA SUDSKOG POSTUPKA

Pokušaj mirnog rješavanja spora

Članak 13.

(1) Stranke će, kad god je to moguće, prije pokretanja sudskog postupka pokušati spor riješiti mirnim putem.

(2) Rješavanje spora mirnim putem je svaki izvansudski postupak ili aktivnost stranaka kojom stranke nastoje sporazumno riješiti spor.

(3) Na tužbu kojom se pokreće parnični postupak, stranka koja tužbu podnosi nakon bezuspješno dovršene medijacije, oslobođena je plaćanja sudske pristojbe na tužbu.

Dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka

Članak 14.

(1) Prije pokretanja parničnog postupka koji proizlazi iz ostavinskog postupka i parničnog postupka radi naknade štete u sporovima male vrijednosti stranke su dužne pokušati riješiti spor medijacijom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, prije pokretanja parničnog postupka iz radnog odnosa i iz osiguranja stranke nisu dužne pokušati riješiti spor medijacijom.

(3) Dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom iz stavka 1. ovoga članka ne postoji u slučajevima:

- u kojima je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe
- u kojima je stranka u sporu Republika Hrvatska
- kad zbog nasilja nije razumno očekivati da će stranke ispunjenjem te dužnosti postići sporazumno rješenje spora, posebice kada se radi o rodno utemeljenom nasilju i nasilju u obitelji
- kad stranka koja postupak pokreće nije saznala prebivalište odnosno boravište druge stranke, iako se, sukladno stavku 5. ovoga članka, obratila Nacionalnom centru
- kad Nacionalni centar u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva za pokretanje informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka iz stavka 1. ovoga članka, ne uputi poziv strankama da pristupe informativnom sastanku o medijaciji ili
- kad stranka nije uredno pozvana da pristupi informativnom sastanku o medijaciji.

(4) Dužnost iz stavka 1. ovoga članka stranka će ispuniti:

- ako je pristupila informativnom sastanku o medijaciji, a na koji je protivna stranka odbila pristupiti ili neopravdano nije pristupila, u kojem slučaju se smatra da protivna stranka nije ispunila dužnost iz stavka 1. ovoga članka
- ako je pristupila informativnom sastanku o medijaciji, a na koji protivna stranka opravdano nije pristupila, u kojem slučaju se smatra da su obje stranke ispunile dužnost iz stavka 1. ovoga članka
- ako je pristupila informativnom sastanku o medijaciji, na kojem je protivnu stranku obavijestila o svojim zahtjevima i prigovorima te ako je saslušala objašnjenje medijatora o prednostima rješavanja spora medijacijom ili
- ako je između nje i protivne stranke bezuspješno okončana medijacija.

(5) Stranke se mogu, u svrhu ispunjavanja dužnosti iz stavka 1. ovoga članka, obratiti Nacionalnom centru radi pribavljanja adrese protivne stranke.

(6) Nacionalni centar će podatke o adresi iz stavka 5. ovoga članka pribaviti iz evidencije Ministarstva unutarnjih poslova.

(7) Nacionalni centar će strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o ispunjenju dužnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(8) U slučaju iz stavka 3. podstavaka 4., 5. i 6. ovoga članka, Nacionalni centar će strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o nepostojanju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz stavka 1. ovoga članka.

(9) Potvrde iz stavaka 7. i 8. ovoga članka imaju svojstvo javne isprave.

(10) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati sadržaj i oblik obrazaca iz stavaka 7. i 8. ovoga članka.

Upućivanje na pokušaj rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka koji proizlazi iz ostavinskog postupka

Članak 15.

(1) Prije nego što prekine ostavinski postupak radi upućivanja na parnicu, ostavinski sud će rješenjem uputiti stranke da sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona pokušaju spor riješiti medijacijom.

(2) U rješenju iz stavka 1. ovoga članka ostavinski sud odredit će rok koji ne može biti dulji od 15 dana, u kojem je stranka iz stavka 1. ovoga članka čije pravo smatra manje vjerojatnim dužna Nacionalnom centru podnijeti zahtjev za održavanje informativnog sastanka o medijaciji te o podnošenju obavijestiti ostavinski sud.

(3) Ostavinski sud će u rješenju iz stavka 1. ovoga članka upozoriti stranke na posljedice neispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona.

Informativni sastanak o medijaciji

Članak 16.

(1) Stranka je na informativnom sastanku o medijaciji dužna ukratko obavijestiti protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima te je dužna saslušati medijatora koji će strankama objasniti prednosti rješavanja spora medijacijom.

(2) Informativni sastanak o medijaciji provodi Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona ili medijator, osim informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona, koji provodi Nacionalni centar.

(3) Nacionalni centar će u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva za pokretanje informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona, dopisom putem pošte preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom pozvati stranke da pristupe informativnom sastanku o medijaciji.

(4) U dopisu iz stavka 3. ovoga članka Nacionalni centar će odrediti dan, vrijeme i mjesto održavanja informativnog sastanka o medijaciji te će upozoriti stranke na posljedice neispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 33. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Stranka je dužna, kad god je to moguće, osobno, bez ili uz prisustvo punomoćnika, pristupiti informativnom sastanku o medijaciji, a u slučaju spriječenosti osobnog pristupanja informativnom sastanku o medijaciji stranka će o razlozima spriječenosti obavijestiti medijatora.

(6) Na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave II. ovoga dijela Zakona kojima se uređuju obveze medijatora, način provođenja medijacije,

sastanci medijatora i stranaka, povjerljivost, dopuštenost dokaza, nespojivost funkcije medijatora i medijacija u prekograničnim sporovima.

Pokretanje informativnog sastanka o medijaciji

Članak 17.

(1) Informativni sastanak o medijaciji pokreće se podnošenjem zahtjeva Nacionalnom centru, instituciji za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona ili medijatoru.

(2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka podnosi se neposredno, putem pošte preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili elektroničkom poštom.

(3) Ako je zahtjev iz stavka 1. ovoga članka upućen putem pošte preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom, dan predaje pošti smatra se danom podnošenja zahtjeva.

Dovršetak informativnog sastanka o medijaciji

Članak 18.

(1) Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona i medijator će nakon provedenog informativnog sastanka na propisanom obrascu izdati potvrdu o dovršetku informativnog sastanka o medijaciji.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na informativni sastanak o medijaciji koji provodi Nacionalni centar radi ispunjenja dužnosti iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka koju izdaje Nacionalni centar ima svojstvo javne isprave.

(4) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati sadržaj i oblik obrasca iz stavka 1. ovoga članka.

GLAVA II.

MEDIJACIJA

Medijacija i drugi postupci o biti spora

Članak 19.

Medijacija se može provesti neovisno o tome vodi li se o predmetu spora sudski, arbitražni ili drugi postupak.

Početak medijacije

Članak 20.

(1) Stranke mogu unaprijed sklopiti sporazum kojim se obvezuju da će sve ili neke buduće sporove rješavati medijacijom (u daljnjem tekstu: sporazum o medijaciji). U sporazumu o

medijaciji određeno će navesti spor i druga pitanja koja će se pokušati riješiti medijacijom. Sporazum o medijaciji može sadržavati ime i prezime medijatora ili pravila na temelju kojih će medijator biti određen, instituciju za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona, način provođenja medijacije, rok za dovršetak medijacije, zastupanje i druge sastojke koje stranke smatraju važnim za medijaciju.

(2) Medijacija počinje prihvatom prijedloga za provođenje medijacije, osim ako je za sporove u kojima postoji obveza pokretanja medijacije propisano ili ugovoreno drugačije.

(3) Sporazum o medijaciji smatra se sklopljenim i kad jedna stranka drugoj stranci podnese prijedlog za provođenje medijacije koji sadrži sastojke iz stavka 1. ovoga članka, a druga stranka u roku od 15 dana od dana kada je primila prijedlog, ili u drugom roku naznačenom u prijedlogu, prihvati rješavanje spora medijacijom.

(4) Ako se druga stranka o prijedlogu za provođenje medijacije ne izjasni u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da je prijedlog za medijaciju odbijen.

(5) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, medijacija se u slučaju iz stavka 4. ovoga članka smatra okončanom.

Imenovanje medijatora

Članak 21.

(1) Imenovanje medijatora obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.

(2) Stranke sporazumno određuju hoće li medijaciju provoditi jedan ili više medijatora i tko će biti imenovan za medijatora.

(3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi odnosno osobama medijatora, mogu zatražiti da medijatora imenuje Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona ili neka treća osoba.

Obveze medijatora

Članak 22.

(1) Medijator je u provođenju medijacije dužan postupati stručno i nepristrano te u skladu s Etičkim kodeksom medijatora.

(2) Osoba kojoj se ponudi imenovanje za medijatora dužna je obavijestiti o svim okolnostima koje dovode u sumnju njezinu nepristranost. Nakon imenovanja medijator je dužan obavijestiti stranke o takvim okolnostima čim za njih sazna, ako to već ranije nije učinio.

Način provođenja medijacije

Članak 23.

(1) Medijacija se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele.

(2) Medijator će prilikom provođenja medijacije imati pravičan i jednak odnos prema strankama.

Sastanci medijatora i stranaka

Članak 24.

(1) Sastanci medijatora i stranaka mogu se održavati i na daljinu, uz korištenje odgovarajućih audiovizualnih uređaja i tehnološke platforme za komunikaciju na daljinu.

(2) Medijator se u provođenju medijacije može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno.

(3) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranci samo uz njezin pristanak.

Pravo medijatora da predlaže nagodbu

Članak 25.

Medijator može sudjelovati u sastavljanju nagodbe i predlagati njezin sadržaj.

Dovršetak medijacije

Članak 26.

(1) Medijacija je dovršena:

- ako je jedna stranka uputila drugim strankama i medijatoru pisanu izjavu o odustajanju od medijacije, osim ako u medijaciji nakon odustajanja jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne medijaciju nastaviti
- ako su stranke uputile medijatoru pisanu izjavu o dovršetku medijacije
- odlukom medijatora da se medijacija obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješenje spora više nije svrhovito
- ako se nagodba ne sklopi u roku za dovršetak medijacije koji su stranke odredile svojim sporazumom, a ako rok nije određen, u roku od 60 dana od dana početka medijacije
- sklapanjem nagodbe koju potpisuju stranke i medijator.

(2) Institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona i medijator će obavijestiti Nacionalni centar o trajanju i načinu dovršetka medijacije.

(3) Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona i medijator će strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o načinu dovršetka medijacije.

(4) Potvrda iz stavka 3. ovoga članka koju izdaje Nacionalni centar ima svojstvo javne isprave.

(5) Ministar nadležan za poslove pravosuđa će pravilnikom propisati sadržaj i oblik obrasca iz stavka 3. ovoga članka.

*Učinci nagodbe***Članak 27.**

(1) Nagodba sklopljena u medijaciji obvezuje stranke koje su je sklopile. Ako su nagodbom stranke preuzele određene obveze, one su ih dužne pravodobno izvršiti.

(2) Nagodba koja je sklopljena u medijaciji je ovršna isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe (u daljnjem tekstu: klauzula ovršnosti).

(3) Klauzulom ovršnosti obveznik izričito pristaje da se na temelju nagodbe, radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, može neposredno provesti ovrha. Klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi.

(4) Ovrha nagodbe iz stavka 2. ovoga članka će se odbiti:

- ako sklapanje nagodbe nije dopušteno
- ako je nagodba suprotna javnom poretku Republike Hrvatske
- ako je sadržaj nagodbe neprovediv ili nemoguć.

(5) Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe.

*Povjerljivost***Članak 28.**

(1) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator je dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije i podatke za koje sazna tijekom medijacije, osim ako ih je na temelju zakona dužan priopćiti ili ako je to nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe.

(2) Medijator odgovara za štetu koju je prouzročio povredom obveza iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke te na druge osobe koje su u medijaciji sudjelovale u bilo kojem svojstvu.

*Dopuštenost dokaza***Članak 29.**

(1) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku nije dopušteno davati izjave, predlagati dokaze ili podnositi drugi dokaz u bilo kojem obliku, ako se takav dokaz odnosi na:

- činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila medijaciju, osim u svezi dokazivanja ispunjavanja dužnosti iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona
- izjave o činjenicama ili prijedlozima koje su stranke iznosile u medijaciji
- priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom medijacije, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe

- isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe medijacije, osim ako je zakonom propisano da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe
- spremnost stranaka da tijekom medijacije prihvate prijedloge iznesene u medijaciji
- druge iznesene prijedloge u medijaciji.

(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator i osobe koje sudjeluju u medijaciji u bilo kojem svojstvu ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz medijacije ili su s njom povezani.

(3) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku dokazi iz stavka 1. ovoga članka odbacit će se kao nedopušteni.

(4) Dokazi iz stavka 1. ovoga članka se u postupku pred arbitražom, sudom ili drugim državnim tijelom mogu upotrijebiti u dokazne svrhe samo iznimno:

- pod uvjetima i u opsegu koji zahtijeva zakon, ako je to nužno zbog zaštite javnog poretka Republike Hrvatske, ili
- ako je to potrebno za provedbu ili ovrhu nagodbe.

(5) Osobe koje postupe suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka odgovorne su za štetu koju time prouzroče.

(6) Odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se bez obzira na to je li arbitražni, sudski ili drugi postupak povezan sa sporom glede kojeg se vodila ili se vodi medijacija.

(7) Osim u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, dokazi koji su inače dopušteni u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku neće bit nedopušteni samo zato jer su bili upotrijebljeni u medijaciji.

Nespojivost funkcije medijatora

Članak 30.

(1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator ne može biti sudac ili arbitar u sporu koji je bio ili jest predmet medijacije, ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili je povezan s njim.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, stranke mogu ovlastiti medijatora da kao arbitar donese pravorijek na temelju nagodbe.

Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe

Članak 31.

(1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješenja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog proteka zastarnog ili prekluzivnog roka.

(2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja informativnog sastanka o medijaciji i za vrijeme trajanja medijacije.

(3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje informativni sastanak o medijaciji i medijacija.

Odnos medijacije i drugih postupaka o istom predmetu spora

Članak 32.

Ako su se stranke sporazumjele o provođenju medijacije i izrijekom se obvezale da tijekom točno određenog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom slučaju, sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak o istom predmetu spora odbacit će na zahtjev druge stranke tužbu ili drugi podnesak kojim se postupak pokreće ili nastavlja.

Troškovi

Članak 33.

(1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka stranka snosi svoje troškove, a troškove medijacije i informativnog sastanka o medijaciji stranke snose na jednake dijelove, odnosno u skladu s posebnim zakonom ili pravilima institucija za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona.

(2) Troškovi informativnog sastanka o medijaciji i medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe ulaze u parnične troškove.

(3) Stranka koja nije ispunila dužnost iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona gubi pravo zahtijevati naknadu troškova sudskog postupka bez obzira na ishod postupka.

Medijacija u prekograničnim sporovima

Članak 34.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima.

(2) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici, a u kojoj ga druga stranka nema na dan:

- kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora
- kad je sud odredio medijaciju
- kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije
- kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju.

(3) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti.

(4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, u svrhu primjene članaka 28. i 31. ovoga Zakona, prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između

stranaka započet u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuje stavak 2. podstavci 1. do 3. ovoga članka.

(5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku.

(6) Prebivalište odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20.12.2012.).

Ovrha nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske

Članak 35.

(1) Ako država članica u skladu sa svojim propisima osigurava mogućnost strankama, ili jednoj od njih uz izričiti pristanak druge stranke, da se sadržaj pisane nagodbe postignute medijacijom u prekograničnom sporu utvrdi ovršnim, sud u Republici Hrvatskoj će priznati i izvršiti takvu nagodbu.

(2) Ako je sadržaj nagodbe u državi članici unesen u neku drugu ovršnu ispravu tako što ga je sud ili drugo nadležno tijelo potvrdilo presudom, odlukom, arbitražnim pravorijekom ili drugom ovršnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev, na priznanje i ovrhu te ovršne isprave primjenjuju se pravila mjerodavna za priznanje i ovrhu tih isprava.

(3) O zahtjevu za priznanje i o prijedlogu za određivanje ovrhe nagodbe iz stavka 1. ovoga članka u predmetima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova nadležan je Trgovački sud u Zagrebu, a u ostalim predmetima Županijski sud u Zagrebu.

(4) Sud iz stavka 3. ovoga članka odbit će ovrhu na temelju nagodbe sklopljene u sporu s međunarodnim obilježjem ako ovršenik dokaže:

- da stranka u postupku nije bila sposobna zaključiti sporazum o medijaciji i biti stranka u sporu ili da stranka nije bila uredno zastupana
- da sporazum o medijaciji nije uopće bio sklopljen ili da nije valjan u skladu s pravom koje su stranke odabrale, odnosno pravom druge države koje je mjerodavno prema pravilima međunarodnog privatnog prava
- da nagodba nije obvezujuća ili konačna, odnosno da je naknadno izmijenjena
- da su obveze iz nagodbe već izvršene, odnosno da je činidba preuzeta nagodbom neizvršiva ili nemoguća
- da je ovrha suprotna samim uvjetima nagodbe
- da je medijator koji je pomogao strankama sklopiti nagodbu grubo prekršio načela i međunarodno prihvaćene standarde iz članka 5. ovoga Zakona, a to je moglo utjecati na sadržaj nagodbe.

(5) Sud iz stavka 3. ovoga članka po službenoj će dužnosti odbiti ovrhu inozemne nagodbe ako utvrdi:

- da spor prema odredbama ovoga Zakona ne može biti riješen u medijaciji
- da je nagodba u suprotnosti s javnim poretком Republike Hrvatske.

DIO TREĆI

NADZOR

Upravni nadzor

Članak 36.

Upravni nadzor nad poslovima povjerenima ovim Zakonom obavlja Ministarstvo.

DIO ČETVRTI

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Postupci u tijeku

Članak 37.

Informativni sastanci o medijaciji i medijacije pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se primjenom odredbi Zakona o mirnom rješavanju sporova („Narodne novine“, broj 67/23.).

Donošenje provedbenih propisa

Članak 38.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će pravilnike iz članka 9. stavka 9., članka 10. stavka 7., članka 12. stavka 4., članka 14. stavka 10., članka 18. stavka 4. i članka 26. stavka 5. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do donošenja pravilnika iz članka 14. stavka 10. i članka 26. stavka 5. ovoga Zakona stranke nisu dužne pokušati riješiti spor medijacijom sukladno članku 14. stavku 1. ovoga Zakona.

Donošenje Etičkog kodeksa medijatora

Članak 39.

Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će Etički kodeks medijatora iz članka 11. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Rad Nacionalnog centra za medijaciju

Članak 40.

Ministarstvo će u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti rješenje o osnivanju Centra za mirno rješavanje sporova s ovim Zakonom.

Prestanak važenja Zakona

Članak 41.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o mirnom rješavanju sporova („Narodne novine“, broj 67/23.).

Stupanje na snagu

Članak 42.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Zakonski okvir medijacije u Republici Hrvatskoj uspostavljen je 2003. godine donošenjem Zakona o mirenju („Narodne novine“, broj 163/03.), koji je izmijenjen 2009. godine te je početkom 2011. godine donesen novi Zakon o mirenju („Narodne novine“, broj 18/11.).

Zakon o mirnom rješavanju sporova („Narodne novine“, broj 67/23.; u daljnjem tekstu: ZMRS) donesen je 2023. godine, a koji je stupio na snagu 29. lipnja 2023.

U odnosu na ranije uređenje, ZMRS područje primjene zakona propisuje šire tako što propisuje da se zakonom uređuje mirno rješavanje sporova u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati, a mirno rješavanje sporova definira kao svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore.

Institucionalni okvir medijacije obuhvaća sudsku i izvansudsku medijaciju. Sudsku medijaciju uređuje i organizira država u okviru uređenja pravosudnog sustava, dok je izvansudska medijacija organizirana i u institucijama za medijaciju (najčešće se radi o udrugama) te provođenjem medijacije neovisno o institucijama za medijaciju, kada medijaciju provodi samostalno pojedini medijator.

Radi ostvarenja svrhe ZMRS-a osnovan je Centar za mirno rješavanje sporova (u daljnjem tekstu: Centar).

Institucije za medijaciju su institucije koje su zakonom ovlaštene ili koje su dobile suglasnost Centra za provođenje obuke za medijatora, obuke za trenera i za provođenje medijacije.

Centar vodi Registar institucija za medijaciju u koji je trenutno upisano osam aktivnih institucija za medijaciju.

Osim institucija upisanih u Registar institucija za medijaciju, postoje i druge pravne osobe za koje je posebnim propisom određeno da organiziraju medijaciju, kao što su Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnička komora, Hrvatski ured za osiguranje, Hrvatska komora arhitekata, Hrvatska komora inženjera građevinarstva, Hrvatska komora inženjera elektrotehnike i Hrvatska komora inženjera strojarstva.

Nadalje, ZMRS propisuje da je medijator osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju.

Registar institucija za medijaciju i Registar medijatora su javni te ih u elektroničkom obliku vodi Centar.

Međutim, unatoč kontinuiranom radu na unaprjeđenju medijacije, rezultati primjene medijacije u praksi, posebice na području izvansudske medijacije, nisu ispunili predviđena očekivanja.

Dvije godine primjene ZMRS-a pokazale su kako građani nisu u dovoljnoj mjeri prepoznali prednosti mirnog načina rješavanja sporova. Primjena medijacije još je uvijek zanemariva u odnosu na obraćanje građana redovnim sudovima kako bi riješili spor.

Također, pokazalo se kako ostali dionici pravosudnog sustava, suci, odvjetnici i ostali koji su u mogućnosti doprinijeti poticanju stranaka na primjenu medijacije, nisu motivirani i ne doprinose u dovoljnoj mjeri.

S druge strane, opterećenje sudova predmetima još je uvijek značajno, radi čega je potrebno nastaviti rad na poticanju primjene medijacije kao načina rješavanja sporova koji može doprinijeti smanjenju broja predmeta na sudovima.

Dakle, nakon niza provedenih normativnih i nenormativnih aktivnosti u svrhu poticanja na češću primjenu medijacije u rješavanju sporova, razlog njezine nedovoljne iskorištenosti moguće je pronaći u još uvijek nedovoljnoj informiranosti građana i dionika pravosudnog sustava o medijaciji, ali i u nedovoljno jasnom zakonskom okviru.

U svrhu daljnjeg unaprjeđenja i poticanja šire primjene medijacije donosi se novi zakon.

Nakon što je ZMRS proširio područje primjene zakona tako što je propisao da se zakonom uređuje mirno rješavanje sporova u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati, novim zakonom naglasak se vraća na medijaciju.

Naime, u dvije godine primjene ZMRS-a utvrđeno je kako širenje područje primjene zakona nije doprinijelo češćoj primjeni mirnih načina rješavanja sporova, a primjena propisa u praksi je nejasna.

Stoga ovaj zakon uređuje medijaciju na način da zadržava postojeća dobra rješenja te ih dodatno osnažuje detaljnijim uređenjem postojećih instituta za koje se pokazalo da su svrhoviti, međutim, i nedovoljno iskorišteni.

Stечena iskustva pokazala su kako je najizazovniji dio u radu na unaprjeđenju medijacije pronaći način kako stranke upoznati s medijacijom, potaknuti ih na njezinu češću primjenu i učiniti ih povjerljivima prema medijaciji. Pritom se pokazalo kako su upravo nerazumijevanje i nedovoljna informiranost glavnim uzrocima neprihvatanja i nepovjerenja kod stranaka.

Uzimajući u obzir navedeno, pritom vodeći računa o tome da medijacija uvijek i bez iznimke ovisi o dobrovoljnosti stranaka da u medijaciji sudjeluju, odgovarajućim uređenjem dužnosti pokušaja mirnog rješenja spora prije pokretanja sudskih postupaka i informativnog sastanka o medijaciji smatra se da se može doprinijeti otklanjanju navedenih prepreka.

Stoga je glavna novina ovoga zakona u odnosu na ranija normativna uređenja, propisivanje dužnosti pokušaja rješavanja određenih vrsta sporova medijacijom isključivo

prije pokretanja parničnog postupka, s posljedicom troškovne sankcije za stranku koja dužnost ne ispuni, uz detaljno propisivanje informativnog sastanka o medijaciji kao jednog od načina ispunjavanja te dužnosti.

Uređenjem informativnog sastanka o medijaciji na način da je sastanak dostupno, funkcionalno i za stranke pravno sigurno sredstvo ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja određenih vrsta sporova medijacijom potaknut će se češća primjena medijacije u praksi.

Dakle, ovim se zakonom uređuje, da kad god je to moguće, stranke će prije pokretanja sudskog postupka pokušati riješiti spor mirnim putem, pri čemu im na raspolaganju stoje svi izvansudski alati rješavanja spora mirnim putem (informativni sastanak o medijaciji, medijacija, pregovori i ostalo).

Radi se o odredbi kojom se stranke osvješćuje i upućuje na mirno rješavanje svih vrsta sudskih sporova u fazi prije pokretanja sudskog postupka, neovisno o kojoj se vrsti spora radi.

U slučaju da stranke ne postupe u skladu s navedenim i da pokrenu sudski postupak, a da prethodno nisu pokušale spor riješiti mirnim putem, ne snose sankcije što spor nisu pokušale riješiti mirnim putem.

Međutim, za određene vrste sporova propisuje se poseban režim tako što se propisuje dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka, ali u ovom slučaju propisuje se i troškovna sankcija za onu stranku koja tu dužnost ne ispuni.

Naime, prije pokretanja parničnog postupka koji proizlazi iz ostavinskog postupka i parničnog postupka radi naknade štete u sporovima male vrijednosti stranke su dužne pokušati riješiti spor medijacijom. Takva dužnost ne postoji prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete u sporovima male vrijednosti iz radnog odnosa i iz osiguranja.

U praksi to znači da je stranka dužna pristupiti informativnom sastanku o medijaciji odnosno sankcionira se nepristupanje informativnom sastanku o medijaciji.

Uzevši u obzir činjenicu da se medijacija temelji na načelu dobrovoljnosti, nije moguće nametnuti medijaciju kao obvezu, ali je obvezan informativni sastanak o medijaciji na kojem će stranke biti upoznate s prednostima medijacije. Nakon informativnog sastanka stranke same donose odluku žele li svoj spor pokušati riješiti medijacijom ili će ga rješavati u odgovarajućem sudskom postupku.

Uvođenjem troškovne sankcije za nepristupanje informativnom sastanku o medijaciji postiže se informiranost stranaka o prednostima medijacije u svakom pojedinačnom predmetu koji bi potencijalno mogao završiti u sudskom postupku, a s druge strane poštuje se načelo dobrovoljnosti kod provođenja medijacije.

Slijedom navedenog, kada se spominje dužnost pokušaja medijacije, ta se dužnost može ispuniti na dva načina. Jedan od načina je pristupanje informativnom sastanku o medijaciji, čime je ta dužnost ispunjena pod uvjetima koje zakon detaljnije propisuje. Ako se stranke nakon informativnog sastanka odluče za medijaciju koja neuspješno završi, stranke su i u tom slučaju ispunile svoju dužnost obveznog pokušaja.

Pri odabiru vrste sporova koje su obuhvaćene dužnošću pokušaja rješavanja spora medijacijom posebno se vodilo računa da se dužnost propiše upravo za one vrste sporova koje se po svojoj prirodi smatraju odgovarajućima za rješavanje medijacijom, istovremeno uzimajući u obzir i postojeće organizacijske kapacitete kojima sustav raspolaže.

S obzirom na to da je jedan od načina ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom sudjelovanje na informativnom sastanku o medijaciji, detaljnije se propisuje njegovo uređenje tako što se određuje što je informativni sastanak o medijaciji, tko ga je ovlašten provoditi, kako se pokreće i kada se smatra da je sastanak dovršen.

Radi propisivanja troškovne sankcije, dodatno se uređuje odredba o troškovima kojom se propisuje da stranka koja ne ispuni tu dužnost gubi pravo zahtijevati naknadu daljnjih troškova sudskog postupka bez obzira na ishod postupka.

Pored troškovne sankcije, kao poticaj strankama da pokušaju sporove rješavati medijacijom propisuje se i financijska olakšica u vidu oslobođenja od plaćanja sudske pristojbe na tužbu koja bi u slučaju neuspješnog pokušaja rješavanja spora medijacijom eventualno bila podnesena.

S obzirom na to da se zakonom za stranke propisuje određena obveza koja je u slučaju neispunjenja praćena negativnom posljedicom troškovne sankcije, radi uspostavljanja ravnoteže između obveze i stvarnih mogućnosti stranaka u njezinu ispunjenju, zakonom se također dodatno osnažuje Centar koji sada nastavlja s radom kao Nacionalni centar za medijaciju i čija je uloga strankama osigurati sigurno pravno okruženje i dostupnost alata za ispunjenje propisane obveze. Centar ima sjedište u Zagrebu, ali i podružnice u Rijeci, Splitu i Osijeku čime se osigurava teritorijalna pokrivenost cijele Hrvatske.

Novim zakonom osigurat će se uvjeti za informiranje građana i poslovnih subjekata o prednostima rješavanja sporova medijacijom, potaknut će se češća primjena medijacije te će se posljedično smanjiti broj predmeta na sudovima.

Također, novim uređenjem medijacije ostvarit će se dodana vrijednost na razini društva u širem smislu, s obzirom na to da se zakonom uspostavljaju pozitivne aktivnosti usmjerene prema građanima, a koje se poziva i potiče da uz podršku i pomoć i sami doprinesu razvoju nekonfliktnog društvenog okruženja, međusobnom razumijevanju i izbjegavanju sukoba.

Sve navedeno pozitivno će utjecati na jačanje vladavine prava, kao i na jačanje povjerenja građana u pravosudni sustav u cjelini.

II. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Članak 1. propisuje područje primjene zakona. Zakonski okvir medijacije u Republici Hrvatskoj uspostavljen je prije više od dvadeset godina sa svrhom da medijacija i u normativnom smislu postane dio pravnog sustava i da se i na taj način građane, poslovne subjekte i ostale potakne na njezinu češću primjenu prilikom rješavanja sporova. Donošenjem ZMRS-a 2023. godine područje primjene tog Zakona se proširilo s obzirom na to da je ZMRS uređivao mirno rješavanje sporova u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i

drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati. Mirno rješavanje sporova je definirano kao svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore. Takvo propisivanje smatralo se značajnom novinom te se temeljilo na očekivanjima da će postići pozitivne rezultate ne samo za primjenu medijacije, već i za primjenu ostalih načina mirnog rješavanja sporova, a u konačnici pozitivne rezultate i za pravosudni sustav u cjelini. Naime, namjera je bila da se normativnim uređenjem i ostalih načina mirnog rješavanja sporova pozicioniranjem u propis zajedno s medijacijom, uz jačanje kapaciteta u institucionalnom smislu osnivanjem Centra, uspostavi jasan i funkcionalna okvir za primjenu propisa. Očekivani rezultat bio je veći broj sporova riješenih mirnim putem te smanjenje opterećenja sudova prekobrojnim predmetima, posljedično stvaranje pozitivnog društvenog okruženja te jačanje povjerenja u pravosudni sustav, a koji rezultat nije ostvaren. ZMRS je od strane stručne i nestručne javnosti ocijenjen kao nedorečen i nejasan. Stoga se ovim zakonom naglasak ponovno stavlja na medijaciju. Područje primjene zakona propisuje se na način da se omogući primjena medijacije u što širem krugu sporova o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati. Međutim, s obzirom na to da se primjena medijacije propisuje i u posebnim propisima, propisuje se odgovarajuća primjena odredaba ovoga zakona. Navedenim propisivanjem proširit će se koristi normativnih rješenja i na medijacije koje su uređene posebnim zakonima. Također, naglašava se primjena zakona i na prekogranične sporove u smislu Direktive 2008/52/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim predmetima (u daljnjem tekstu: Direktiva), kao i na prekogranične sporove u kojima sudjeluju stranke iz drugih država izvan Europske unije.

Uz članak 2.

Ovim se člankom nacionalno zakonodavstvo usklađuje s pravnim aktima Europske unije.

Uz članak 3.

Svrha zakona je potaknuti češću primjenu medijacije kao mirnog načina rješavanja sporova kako bi se, između ostalog, pozitivno utjecalo na smanjenje priljeva predmeta na sudove, ali i na rješavanje već postojećih sudskih predmeta. U tom smislu, medijacija se može provoditi prije ili tijekom sudskog postupka, ali i u stadiju provedbe odluke nadležnog tijela o sporu, a nakon što ona postane pravomoćna i ovršna.

Uz članak 4.

Predmetnom odredbom definiraju se pojmovi te se određuje njihovo značenje u smislu ovoga zakona. Izrazi koji se koriste u ovom zakonu, a imaju rodno značenje koriste neutralno i odnose se jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 5.

Načela tumačenja odredaba ovoga zakona uređuju se polazeći od načela savjesnosti i poštenja i međunarodno prihvaćenih standarda medijacije izraženih u aktima Europske unije, Ujedinjenih naroda i Vijeća Europe, kao što su Direktiva, UNCITRAL-ov Model zakon o međunarodnom trgovačkom mirenju i preporuke Vijeća Europe o medijaciji u građanskim i trgovačkim sporovima. Nadalje, utvrđuju se načela u skladu s kojima će se rješavati pitanja koja nisu uređena ovim zakonom, a koja načela odražavaju bit i prirodu medijacije koja je uvijek dobrovoljna, pretpostavlja suradnju stranaka u iznalaženju zajedničkog rješenja spora, povjerljivost postupka i nepristranost medijatora.

Uz članak 6.

Ovim se člankom uređuje osnivanje Nacionalnog centra, pritom uzimajući u obzir da Centar za mirno rješavanje sporova nastavlja s radom kao Nacionalni centar za medijaciju.

Uz članak 7.

S obzirom na to da će prema odredbama zakona Nacionalni centar provoditi informativni sastanak o medijaciji i medijaciju neovisno o tome može li informativni sastanak o medijaciji i medijaciju u primjerenom roku i uz manje troškove provesti druga institucija za medijaciju, načelo supsidijarnosti više se ne uređuje.

Uz članak 8.

Ovim se člankom uređuju djelatnosti Nacionalnog centra s novinom da ovim uređenjem Nacionalni centar može provoditi informativni sastanak o medijaciji i medijaciju ne samo u iznimnim slučajevima kao do sada. Pored navedenog, uređuje se da Nacionalni centar djelatnosti davanja i opoziva suglasnosti institucijama za medijaciju, odlučivanja o upisu i brisanju medijatora iz Registra medijatora, vođenja Registra medijatora i Registra institucija za medijaciju te izdavanja potvrda iz navedenih registara obavlja kao javnu ovlast, dok ostale djelatnosti obavlja kao javnu službu.

Uz članak 9.

Predmetnim člankom uređuje se da su institucije za medijaciju institucije koje su zakonom ovlaštene ili koje su dobile suglasnost Nacionalnog centra za provođenje obuke za medijatora i/ili za provođenje obuke za trenera i/ili za provođenje medijacije. Također, uređuju se uvjeti koji moraju biti ispunjeni kako bi Nacionalni centar izdao predmetnu suglasnost. Nadalje, uređuje se mogućnost opoziva suglasnosti. Nacionalni centar o davanju i opozivu suglasnosti odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa. Kao novina se uređuje da institucije za medijaciju dostavljaju Nacionalnom centru plan provođenja obuke za medijatora i trenera. Svrha dostavljanja Nacionalnom centru plana provođenja obuke za medijatora i trenera je da se Nacionalnom centru omogući da djeluje u cilju ostvarenja svrhe zakona informiranjem. Pored navedenog, uređuje se da institucije za medijaciju vode upisnik izdanih potvrda o provedenoj obuci i evidenciju polaznika obuke, kao i da Nacionalni centar vodi javni upisnik u koji se upisuju institucije za medijaciju – Registar institucija za medijaciju. Također se uređuje da je Registar javan i da s vodi u elektroničkom obliku, kao i da Nacionalni centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave. Pored navedenog, uređuje se brisanje iz Registra institucija za medijaciju onih institucija za medijaciju kojima je opozvana suglasnost Nacionalnog centra. Institucije za medijaciju dužne su dostavljati Nacionalnom centru informacije o medijacijama te njihovom trajanju i ishodu. Zaključno, uređuje se donošenje pravilnika kojim će se propisati način upisa u Registar institucija za medijaciju, tehničke uvjete za provođenje obuke i medijacije, način provođenja obuke, vođenje evidencije o polaznicima, sadržaj plana provođenja obuke za medijatora i trenera i dostavu informacija od strane institucija za medijaciju.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se stjecanje i gubitak svojstva medijatora upisom odnosno brisanjem iz Registra medijatora koji vodi Nacionalni centar. Iznimno, u sporovima iz članka 34. ovoga zakona svojstvo medijatora ima i svaka osoba koja je stekla to svojstvo na temelju propisa u državi članici Europske unije. Uređuju se uvjeti za upis u Registar medijatora i stjecanje svojstva medijatora te se uređuje da će se medijator brisati iz Registra medijatora ili na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti. Uređuju se razlozi brisanja po službenoj dužnosti. Nacionalni centar o upisu i brisanju iz Registra medijatora odlučuje rješenjem protiv kojeg se

može izjaviti žalba ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa. Uređuje se obveza medijatora da se redovno stručno usavršavaju. Način upisa i brisanja iz Registra medijatora, njegova vođenja i obvezu usavršavanja medijatora propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Uz članak 11.

Ovim člankom uređuje se sadržaj i donošenje Etičkog kodeksa medijatora. Etički kodeks medijatora objavljuje se na mrežnoj stranici ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa i Nacionalnog centra. Također, uređuje se tko može inicirati izmjene i dopuna Etičkog kodeksa medijatora.

Uz članak 12.

Predmet uređenja ovoga članka je postupak u slučaju povrede Etičkog kodeksa medijatora.

Uz članak 13.

Ovim se člankom uređuje dužnost stranaka da, kad god je to moguće, prije pokretanja sudskog postupka pokušaju spor riješiti mirnim putem. Radi se o odredbi čija je intencija potaknuti stranke na mirno rješavanje sporova u stadiju prije pokretanja sudskog postupka, neovisno o vrsti spora i načinu mirnog rješavanja spora. Navedeno proizlazi iz daljnjeg uređenja prema kojem je rješavanje spora mirnim putem svaki izvansudski postupak ili aktivnost stranaka kojom stranke nastoje sporazumno riješiti spor. U slučaju da stranke ne pokušaju spor riješiti mirnim putem, ne snose sankciju. U svrhu poticanja stranaka na češću primjenu medijacije propisuje se oslobođenje od plaćanja sudske pristojbe na tužbu kojom se pokreće parnični postupak u slučaju da je stranka koja tužbu podnosi spor pokušala riješiti u medijaciji, a koja medijacija je bezuspješno dovršena. Navedeno znači da se oslobođenje od plaćanja sudske pristojbe na tužbu može ostvariti isključivo nakon aktivnog sudjelovanja stranaka barem na prvom sastanku u medijaciji, a koja je bezuspješno dovršena, dakle, koja nije dovršena sklapanjem nagodbe.

Uz članak 14.

Za određenu vrstu sporova propisuje se poseban režim tako da se propisuje dužnost pokušaja mirnog rješavanja spora prije pokretanja parničnog postupka, međutim, u ovom slučaju to mora biti pokušaj rješavanja spora upravo medijacijom. Tako se uređuje da su prije pokretanja parničnog postupka koji proizlazi iz ostavinskog postupka i parničnog postupka radi naknade štete u sporovima male vrijednosti stranke dužne pokušati riješiti spor medijacijom. Iznimno, takva dužnost za stranke ne postoji prije pokretanja parničnog postupka iz radnog odnosa i iz osiguranja. Ovakvo propisivanje naslanja se na dužnost pokušaja mirnog rješavanja spora iz članka 13. ovoga zakona, međutim, s dodatnim uređenjem za određenu vrstu sporova prema kojem su u navedenoj vrsti sporova stranke dužne pokušati riješiti spor medijacijom kao mirnim načinom rješavanja spora, i to prije pokretanja parničnog postupka. U ovom slučaju, propisuje se troškovna sankcija u slučaju neispunjenja te dužnosti. Cilj i svrha takvog uređenja je potaknuti stranke na češću primjenu medijacije u stadiju prije pokretanja parničnog postupka u onim sporovima koji se prema svojoj prirodi smatraju odgovarajućim za rješavanje u medijaciji. Primjerice, sporovi koji proizlaze iz ostavinskog postupka su sporovi obilježeni trajnošću odnosa između stranaka u sporu te upućenosti jednih na druge, a što i jesu važna obilježja koja ukazuju na „medijabilnost“ nekog spora. Nadalje, uređuju se slučajevi u kojima ne postoji dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom. Svrha propisivanja izuzetaka je zaštititi stranke od negativnih posljedica neispunjenja propisane dužnosti u slučajevima kada postoji opravdan razlog za neispunjenje, kada se smatra da je takva dužnost previše otegotna za stranke ili kada bi takva dužnost mogla dovesti u pitanje pravo stranaka na

pristup sudu. Primjerice, dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom ne postoji u slučajevima u kojima je stranka u sporu Republika Hrvatska. Ovi slučajevi isključeni su iz razloga koji su, kao procesna pretpostavka za podnošenje tužbe, predviđeni odredbom članka 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 96/08. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08. – ispravak, 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.). U svrhu jasne primjene zakona, uređuje se kada se smatra da su stranke ispunile propisanu dužnost. Naime, za ispunjenje te dužnosti dovoljno je da stranke pristupe na informativni sastanak o medijaciji i na njemu aktivno sudjeluju, bez dužnosti da se provede i sama medijacija. Naravno, s obzirom da se strankama nameće određena dužnost, informativni sastanak o medijaciji nudi se kao odgovarajući, ali ne i jedini način ispunjenja te dužnosti, jer u slučaju da je između stranaka već bezuspješno okončana medijacija, jasno je da stranke nisu dužne pokretati niti se odazvati na poziv radi sudjelovanja na informativnom sastanku o medijaciji. Također, stranka ima mogućnost da se, međutim, isključivo u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom kako je ovim člankom uređeno, obrati Nacionalnom centru radi pribavljanja adrese protivne stranke. Nacionalni centar će podatke o adresi pribaviti iz evidencije Ministarstva unutarnjih poslova. Radi pravne sigurnosti stranaka, propisuje se da će Nacionalni centar strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o ispunjenju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka uređene ovim člankom zakona. Također, Nacionalni centar će strankama na propisanom obrascu u određenim slučajevima izdati i potvrdu o nepostojanju te dužnosti. Članak 14. predstavlja novi način uređenja dužnosti pokušaja mirnog rješenja spora prije pokretanja sudskih postupaka koji je u ZMRS-u propisan tada kao novina u članku 9. i 10. ZMRS-a. U odnosu na rješenje iz ZMRS-a, ovim se zakonom sada dodatno uređuju vrste sporova za koje se takva dužnost propisuje, način ispunjenja te dužnosti te posljedice neopravdanog neispunjenja dužnosti. Takva dužnost sada mora biti ispunjena prije pokretanja parničnog postupka, ispunjava se aktivnim sudjelovanjem na informativnom sastanku o medijaciji koji provodi isključivo Nacionalni centar, odnosno, smatra se da je dužnost ispunjena i u slučaju bezuspješno okončane medijacije. Ispunjenje dužnosti nije procesna pretpostavka te stranka može pokrenuti parnični postupak, međutim, neispunjenjem se izlaže troškovnoj sankciji neovisno o ishodu sudskog postupka. Dakle, čak i u slučaju uspjeha u sporu, neovisno o tome radi li se o tužitelju ili tuženiku, stranka koja nije ispunila dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom gubi pravo na trošak postupka.

Uz članak 15.

Dodatno se uređuje dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom u sporovima koji proizlaze iz ostavinskog postupka. Ovaj članak zakona je rezultat specifičnosti provođenja ostavinskog postupka kao izvanparničnog postupka, koji može, u Zakonom o nasljeđivanju („Narodne novine“, br. 48/03., 163/03., 35/05., 127/13. 33/15. i 14/19.; u daljnjem tekstu: ZN) propisanim slučajevima, kao rezultat imati pokretanje parničnog postupka. Već iz naslova članka može se zaključiti da se člankom uređuje novina koja predstavlja dodatnu aktivnost stranaka u ostavinskom postupku koja je obvezujuća za stranke. Svrha te aktivnosti je pokušaj da se spriječi pokretanje parničnog postupka upućivanjem na pokušaj rješenja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka. U slučaju da stranke ne pokušaju riješiti spor medijacijom, a nakon što eventualno dođe do pokretanja parnice, ona stranka koja nije ispunila tu dužnost izlaže se troškovnoj sankciji u tom parničnom postupku. Dakle, novi stadij ostavinskog postupka koji se ovim člankom uređuje smješten je u stadij izvanparničnog postupka, a prije pokretanja parnice. Tako je uređeno da će ostavinski sud, prije nego što prekine ostavinski postupak radi upućivanja u parnicu, rješenjem uputiti stranke da sukladno

članku 14. stavku 1. zakona pokušaju spor riješiti medijacijom. Radi se isključivo o onim slučajevima kada sud sukladno ZN-a odluči zbog nastalog spora prekinuti ostavinski postupak i stranku čije pravo smatra manje vjerojatnim odluči uputiti na parnicu. Prema novom uređenju, sud takvu odluku neće donositi bez da prethodno stranke ne uputi da pokušaju spor riješiti medijacijom. Priroda rješavanja spora medijacijom traži volju svih stranaka u sporu da spor riješe mirnim putem, stoga u ovom slučaju sud upućuje stranke u sporu na rješavanje spora medijacijom, za razliku od upućivanja na parnicu na koju upućuje stranku čije pravo smatra manje vjerojatnim. S obzirom na to da neispunjenje ove dužnosti znači ujedno i nastupanje troškovne sankcije za onu stranku koja ne ispunji dužnost, jasno je da sankcija mora biti posljedica neispunjenja dužnosti stranaka na koju su obvezane zakonom i koje neispunjenje je nedvojbeno utvrđeno. Kako je namjera ovakvim uređenjem potaknuti sve stranke da sudjeluju u pokušaju rješavanja spora medijacijom, pa i propisivanjem troškovnih sankcija, i upućivanje na rješavanje spora medijacijom odnosi se na sve stranke u sporu. Međutim, sama inicijativa pokretanja ispunjenja te dužnosti je u ovom specifičnom slučaju sporova iz ostavinskog postupka na stranci čije pravo sud smatra manje vjerojatnim. Navedeno proizlazi iz uređenja da će ostavinski sud, u rješenju kojim stranke čija su prava sporna upućuje na pokušaj rješavanja spora medijacijom, odrediti rok koji ne može biti dulji od petnaest dana, u kojem je stranka čije pravo smatra manje vjerojatnim dužna Nacionalnom centru podnijeti zahtjev za održavanje informativnog sastanka o medijaciji te o podnošenju obavijestiti ostavinski sud. S obzirom na to da je za neispunjenje dužnosti rješavanja spora medijacijom za stranke propisana troškovna sankcija, što se smatra ozbiljnom posljedicom za prava stranaka u eventualnom parničnom postupku, uređuje se da će ostavinski sud u rješenju kojim upućuje stranke na rješavanje spora medijacijom stranke upozoriti na posljedice neispunjenja u vidu gubitka prava na daljnje troškove postupka. Na taj način otklanja se mogući prigovor stranaka da nisu bile upoznate s takvom posljedicom neispunjenja.

Uz članak 16.

Stranka je na informativnom sastanku o medijaciji dužna ukratko obavijestiti protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima te je dužna saslušati medijatora koji će strankama objasniti prednosti rješavanja spora medijacijom. Ovime se jasno određuje sadržaj informativnog sastanka o medijaciji. Za razliku od ranijeg uređenja, stranke po novom uređenju na informativnom sastanku nisu dužne protivnu stranku obavijestiti o činjenicama na kojima temelje svoje zahtjeve i prigovore, a medijator neće pomoći strankama da odrede sporna i nesporna pitanja. Međutim, u slučaju da je to volja stranaka, i navedeno je moguće i dozvoljeno. Na taj način pokušava se otkloniti mogući otpor stranaka da sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji iz straha da bi se time dovele u slabiju poziciju u eventualnom budućem sudskom postupku te ih dodatno potaknuti na sudjelovanje, a da se istovremeno ostvari i sama svrha sastanka. Svrha informativnog sastanka prije svega je navesti stranke da se sastanu i na informativnoj razini i uz prisutnost medijatora iznesu svoje zahtjeve i prigovore te saslušaju medijatora čiji zadatak će biti pokušati ih uvjeriti da razmotre rješavanje spora medijacijom. Informativni sastanak o medijaciji ni u kojem slučaju nije sastanak na kojem se od stranaka očekuju aktivnosti koje su predviđene u sudskom postupku, primjerice iznošenje činjenica, predlaganje dokaza, a niti je medijacija. To je prije svega sastanak u kojem središnju ulogu ima medijator koji će stranke informirati i primjenjujući medijatorske vještine pokušati ih navesti da razmotre rješavanje spora medijacijom. Minimum koji se očekuje od stranaka je iznošenje zahtjeva i prigovora, a nakon što su i saslušale medijatora, svrha sastanka je ostvarena. Nakon toga, sastanak je dovršen te ovisno o volji stranaka, može se pokrenuti medijacija. U slučaju da stranke i nakon što su informirane ipak ne žele pokušati spor riješiti medijacijom, na raspolaganju im stoji sudski postupak koji bi uvijek trebao biti posljednji izbor u rješavanju spora. Međutim, uvijek dostupan i osiguran

strankama. Upravo ovakvim uređenjem namjera je informativni sastanak o medijaciji osnažiti kao sredstvo kojim će se istovremeno ostvarivati svrha zakona, ali i poticati i razvijati svijest o drugim načinima rješavanja sporova koji po svojoj prirodi znače neposredan kontakt stranaka, njihovu komunikaciju i međusobno razumijevanje. Radi se o poruci koja se zakonom želi poslati svima da mogu pokušati spor riješiti zajednički, da u tome imaju podršku i sustava, a da im je, u slučaju da ne uspiju, uvijek osiguran i dostupan sud. Nadalje, uređuje se tko je ovlašten provoditi informativni sastanak o medijaciji. Pritom, posebno uređenje postoji u odnosu na informativni sastanak o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 14. stavka 1. zakona. Dakle, informativni sastanak o medijaciji može provoditi Nacionalni centar, institucija za medijaciju ili medijator, osim informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka iz članka 14. stavka 1. zakona koji provodi isključivo Nacionalni centar. Iz navedenog je jasno da se informativni sastanak o medijaciji može provoditi za sve sporove i u svim stadijima, prije ili tijekom parničnog postupka, s izuzetkom za određenu vrstu sporova iz članka 14. stavka 1. zakona kada je informativni sastanak o medijaciji koji se provodi isključivo pred Nacionalnim centrom jedan od načina ispunjenja dužnosti pokušaja mirnog rješavanja spora medijacijom. Opravdanost navedenog uređenja u vezi je s okolnošću da se radi o dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom za određenu vrstu sporova u kojem slučaju je propisan stroži režim upravo radi negativnih posljedica kod neispunjenja dužnosti u vidu troškovnih sankcija. Naime, strankama se nameće obveza, ali im se osigurava i sigurno okruženje u kojem za obvezu saznaju i u mogućnosti su je ispuniti. Ispunjenje im je u potpunosti omogućeno te ovisi isključivo o njihovoj dobroj namjeri i volji da pristupe sastanku i saslušaju medijatora. Ovaj minimum ne smatra se otegotnim za stranke, a koristi su višestruke, kako za njih same, tako i za pravosudni sustav i društvo uopće. Također, uređuje se i postupanje Nacionalnog centra kada zaprimi zahtjev za pokretanje informativnog sastanka o medijaciji koji zahtjev stranka podnosi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom propisane člankom 14. stavkom 1. zakona. Između ostalog, uređuje se i sadržaj dopisa kojim Nacionalni centar poziva stranke da pristupe informativnom sastanku o medijaciji te se ukazuje na važnost upozorenja stranke koja se dopisom poziva na posljedice neispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom u vidu troškovnih sankcija. Dužnost je stranaka, kad god je to moguće, osobno pristupiti informativnom sastanku o medijaciji, a u slučaju spriječenosti osobnog pristupanja stranke će o razlozima spriječenosti obavijestiti medijatora. Navedeno uređenje ni na koji način ne utječe na pravo stranka na zastupanje putem punomoćnika i na informativnom sastanku o medijaciji, međutim, svakako poziva stranke osobno pristupiti kako bi bilo moguće u najvećoj mjeri ostvariti koristi koje sastanak strankama pruža. U tom smislu, i od stranaka i od punomoćnika očekuje se suradnja i volja da razmotre riješiti spor mirnim putem. S obzirom na to da je informativni sastanak o medijaciji uvod u moguću medijaciju kroz informiranje u kojem medijator, pored stranaka i njihove volje da razmatraju i slušaju, ima ključnu ulogu u navođenju stranaka da pokrenu medijaciju te da će medijator na tom sastanku već primjenjivati medijatorske vještine, a da će se stranke nalaziti u okruženju u kojem njihov spor postaje otvorena tema sagledavanja, radi čega je nužno zajamčiti sigurno okruženje strankama u smislu, prije svega, povjerljivosti sastanka i nepristranosti medijatora, uređuje se da se na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju obveze medijatora, način provođenja medijacije, sastanci medijatora i stranaka, povjerljivost, dopuštenost dokaza, nespojivost funkcije medijatora i medijacija u prekograničnim sporovima.

Uz članak 17.

Predmet uređenja ovoga članka je pokretanje informativnog sastanka o medijaciji. Informativni sastanak o medijaciji pokreće se podnošenjem zahtjeva Nacionalnom centru, instituciji za medijaciju ili medijatoru. Nadalje, uređuje se način podnošenja zahtjeva, kao i da ako je zahtjev upućen putem pošte preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom, dan predaje pošti smatra se danom podnošenja zahtjeva.

Uz članak 18.

Ovim se člankom uređuje dovršetak informativnog sastanka o medijaciji. S obzirom na to da je u članku 31. stavku 2. zakona uređeno da zastara ne teče za vrijeme trajanja informativnog sastanka o medijaciji te je stavku 3. istog članka uređeno da ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje informativni sastanak o medijaciji, dakle, da se uz navedeno vežu određene pravne posljedice za stranke u sporu, smatra se neophodnim jasno i nedvojbeno utvrditi pokretanje (članak 17. zakona) i dovršetak informativnog sastanka o medijaciji (članak 18. zakona), odnosno, strankama dati jasan zakonski okvir prema kojem su u mogućnosti utvrditi razdoblje trajanja informativnog sastanka o medijaciji. Naime, svrha ovoga zakona je potaknuti stranke na češću primjenu medijacije u rješavanju sporova prije pokretanja parničnog postupka, a u kojem trenutku je pitanje nastupanja zastare za pokretanje parničnog postupka od velike važnosti za stranke i radi čega je i unesena odredba o zastari koja strankama pruža zaštitu od mogućnosti da zbog trajanja informativnog sastanka o medijaciji nastupe za njih štetne posljedice. Nacionalni centar, institucija za medijaciju iz članka 9. zakona i medijator strankama će na propisanom obrascu izdati potvrdu o načinu dovršetka informativnog sastanka o medijaciji. Nadalje, propisuje se da se navedeno ne odnosi na informativni sastanak o medijaciji koji provodi Nacionalni centar radi ispunjenja dužnosti iz članka 14. stavka 1. zakona, a s obzirom na to da će u tom slučaju Nacionalni centar izdavati, također na propisanom obrascu, potvrdu o ispunjenju te dužnosti odnosno, u određenim slučajevima i potvrdu o nepostojanju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom. Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati sadržaj i oblik obrazaca.

Uz članak 19.

S obzirom na to da je svrha zakona, između ostalog, izbjegavanje nepotrebnog pokretanja sudskih postupaka, ovim se zakonom potiče primjena medijacije prije pokretanja sudskog postupka. Međutim, provođenje medijacije moguće je neovisno o tome vodi li se o predmetu spora sudski, arbitražni ili drugi postupak i takav postupak ne predstavlja procesnu zapreku za provođenje medijacije. Riješiti spor medijacijom u što ranijoj fazi i prije pokretanja sudskog postupka je ideal kojem se teži, međutim, ni na koji način ne isključuje primjenu medijacije i kada je sudski, arbitražni ili drugi postupak pokrenut.

Uz članak 20.

Početak medijacije, odnosno, kada se smatra da je medijacija počinje, važno je urediti s obzirom na to da je u članku 31. stavku 2. zakona propisano da zastara ne teče za vrijeme trajanja medijacije te da je u stavku 3. istog članka propisano da ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje medijacija. Stoga se uređuje mogućnost stranaka da unaprijed sklope sporazum kojim se obvezuju da će sve ili neke buduće sporove rješavati medijacijom, dakle, da sklope sporazum o medijaciji. Radi se o mogućnosti, a ne o nužnosti sklapanja sporazuma o medijaciji kako bi se medijacija mogla pokrenuti. Nadalje, uređuje se trenutak kada se medijacija smatra pokrenutom, dakle, trenutak kada je medijacija započela, a to je prihvrat prijedloga za provođenje medijacije, osim ako je za sporove u kojima postoji obveza pokretanja medijacije propisano ili ugovoreno drugačije. Također se uređuje da se sporazum o medijaciji smatra sklopljenim i kad jedna stranka drugoj

stranci podnese prijedlog za provođenje medijacije koji sadrži sastojke iz stavka 1. ovoga članka, a druga stranka u roku od 15 dana od dana kada je primila prijedlog, ili u drugom roku naznačenom u prijedlogu, prihvati rješavanje spora medijacijom. U slučaju da se druga stranka o prijedlogu za provođenje medijacije ne izjasni u propisanom roku, smatrat će se da je prijedlog za medijaciju odbijen. Iz svega navedenog ukazuje se na to da se inicijativa za početak medijacije može nalaziti ili u unaprijed sklopljenom sporazumu stranaka kojim se stranke dobrovoljno obvezuju na rješavanje sporova medijacijom ili u inicijativi jedne stranke prema drugoj u vidu prijedloga za provođenje medijacije, a koji prijedlog druga stranka prihvata ili ne prihvata. U slučaju prihvatanja prijedloga, sporazum o medijaciji se smatra sklopljenim. Također, u vezi s pitanjem forme prijedloga za provođenje medijacije i prihvatanja prijedloga, s obzirom na neformalnu prirodu medijacije pisana forma nije uvjet, međutim, svakako se preporuča.

Uz članak 21.

Imenovanje medijatora uređuje se polazeći od slobodne volje stranaka. Tako je uređeno da se imenovanje medijatora obavlja prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele. Također, i broj medijatora stranke sporazumno određuju, kao i osobu medijatora. Međutim, ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi odnosno osobama medijatora, mogu zatražiti da medijatora imenuje Nacionalni centar, institucija za medijaciju ili neka treća osoba. Jedina iznimka od pravila da se imenovanje medijatora obavlja prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele je slučaj kada informativni sastanak o medijaciji ili medijaciju provodi Nacionalni centar. U tom slučaju, stranke nemaju mogućnost sporazumjeti se o pravilima prema kojima će se imenovati medijator, dakle, ne mogu se sporazumijevati niti o broju niti o osobi medijatora.

Uz članak 22.

Ovim se člankom uređuje dužnost medijatora postupati stručno i nepristrano te u skladu s Etičkim kodeksom medijatora. Osoba kojoj se ponudi imenovanje za medijatora dužna je obavijestiti o svim okolnostima koje dovode u sumnju njezinu nepristranost, kao i da je nakon imenovanja medijator dužan obavijestiti stranke o takvim okolnostima čim za njih sazna, ako to već ranije nije učinio. Radi se o odredbi zakona koja, za razliku od većine drugih odredaba zakona, nije dispozitivne već prisilne naravi. S obzirom na to da je u slučajevima kada informativni sastanak o medijaciji ili medijaciju provodi Nacionalni centar zakonom isključena mogućnost da se stranke sporazumijevaju o pravilima za imenovanje medijatora, važno je napomenuti da je ova odredba, neovisno o tome, obvezujuća i za medijatore koje imenuje Nacionalni centar.

Uz članak 23.

Medijacija se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele, čime se naglašava autonomnost i dispozitivnost. Medijator će prilikom provođenja medijacije imati pravičan i jednak odnos prema strankama. Između ostalog, time se, u slučaju da dođe do sklapanja nagodbe, osigurava sadržaj te nagodbe i njezino izvršenje, a koji u suprotnom mogu biti ugroženi eventualnim kasnijim pobijanjem sklopljene nagodbe zbog mana volje stranaka.

Uz članak 24.

Sastanci se mogu održavati i na daljinu, a što je od izuzetne važnosti za rješavanje pitanja prostorne dostupnosti medijacije na cijelom području Republike Hrvatske. Medijator se u provođenju medijacije može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno. Također, ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranci samo uz njezin pristanak. Na taj način, omogućuje se i

medijatoru i stranaka u sigurnom okruženju iskoristiti sve prednosti medijacije, a u svrhu iznalaženja rješenja spora kojim će biti zadovoljne obje stranke.

Uz članak 25.

Ovim se člankom uređuje mogućnost medijatora sudjelovati u sastavljanju nagodbe i predlagati njezin sadržaj. Iz navedenog proizlazi kako zakon predviđa facilitacijsku medijaciju u kojoj medijator provodi postupak medijacije primjenjujući medijatorske vještine koje će pomoći strankama da same pokušaju doći do rješenja spora. Medijator ne daje strankama pravne savjete o predmetu spora niti strankama predlaže rješenje spora, ali upravlja postupkom medijacije. Međutim, kada stranke uz pomoć medijatora dođu do rješenja spora, medijator može sudjelovati u sastavljanju nagodbe i može strankama predlagati sadržaj nagodbe uz zadanu pretpostavku da je to volja stranka. Sadržaj nagodbe medijator predlaže prema rješenju koje su same stranke predložile i dogovorile.

Uz članak 26.

Ovim se člankom uređuje dovršetak medijacije, a s obzirom na to da trenutak dovršetka medijacije može utjecati na eventualne zastarne i prekluzivne rokove. Kako bi se otklonile moguće zlouporabe i štetne posljedice za stranke, čime ih se unaprijed odvraća od primjene medijacije, bilo je potrebno jasno propisati ne samo početak već i dovršetak medijacije. Dovršetak medijacije uređuje se na način da medijacija može biti dovršena bezuspješno, dakle, bez sklapanja nagodbe, ili jednostranim odustajanjem stranke – ako je jedna stranka uputila drugim strankama i medijatoru pisanu izjavu o odustajanju od medijacije, osim ako u medijaciji nakon odustajanja jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranka koje su voljne medijaciju nastaviti, ili odustajanjem svih stranaka – ako su stranke uputile medijatoru pisanu izjavu o dovršetku medijacije, ili odlukom medijatora da se medijacija obustavlja, ili ako se nagodba ne sklopi u roku za dovršetak medijacije koji su stranke odredile svojim sporazumom, a ako rok nije određen, u roku od 60 dana od dana početka medijacije, odnosno, da medijacija može biti uspješno dovršena sklapanjem nagodbe koju potpisuju stranke i medijator. Također, uređuje se dužnost institucija za medijaciju i medijatora da Nacionalni centar obavijesti o trajanju i načinu dovršetka medijacije, a kako bi Nacionalni centar bio u mogućnosti ispunjavati svoju ulogu u sustavnom prikupljanju podataka o medijacijama, objavljivanju informacija o medijacijama, medijatorima i institucijama za medijaciju. Nadalje, uređuje se obveza Nacionalnog centra, institucija za medijaciju i medijatora da strankama na propisanom obrascu izdaju potvrdu o načinu dovršetka medijacije. Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati sadržaj i oblik predmetnog obrasca. Navedeno je posebno važno u slučajevima kada su predmetom medijacije sporovi iz članka 14. stavka 1. zakona u odnosu na koje postoji dužnost pokušaja rješavanja medijacijom prije pokretanja parničnog postupka.

Uz članak 27.

Nagodba sklopljena u medijaciji obvezujuća je za stranke koje su je sklopile te da su stranke dužne pravodobno izvršiti obveze koje su nagodbom preuzele. Medijacijska nagodba je ovršna isprava pod uvjetom da je u njoj utvrđena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i da sadrži klauzulu ovršnosti, odnosno, izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe. Nadalje, uređuje se da klauzulom ovršnosti obveznik izričito pristaje da se na temelju nagodbe, radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, može neposredno provesti ovrha, kao i da klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi. Također se uređuje kada će se ovrha nagodbe koja je ovršna isprava odbiti, kao i da se stranke mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe. Sve navedeno u ovom članku ukazuje kako strankama na

raspolaganju stoji više mogućnosti kada je u pitanju oblik i učinak nagodbe. Kada se, primjerice, nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, radi se o tome da stranke pred javnim bilježnikom zaključuju javnobilježničku nagodbu. Ona je ovršna ako je istom utvrđena obveza na činidbu i ako sadrži izjavu jedne ili obje stranke da pristaje da se neposredno na temelju nagodbe može prisilno provesti izvršenje nakon dospelosti obveze. Kada se nagodba sastavlja u obliku sudske nagodbe, navedeno znači da će nagodbi sklopljenoj u medijaciji na zahtjev stranaka koje su je sklopile sud dati snagu sudske nagodbe. S obzirom na to da sudska nagodba ima učinak pravomoćne presude, u slučaju da se njome nalaže izvršenje činidbe, ona se može i neposredno prisilno provesti kao ovršna isprava. Za sklapanje sudske nagodbe nije potrebno pokretanje parničnog postupka jer stranke mogu zahtijevati sklapanje sudske nagodbe bez pokretanja parničnog postupka. Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe. Naime, Zakonom o arbitraži („Narodne novine“, broj 88/01.) propisana je mogućnost donošenja pravorijeka na temelju nagodbe. Takav arbitražni pravorijek ima prema strankama učinak pravomoćne sudske presude te je ovršna isprava.

Uz članak 28.

Povjerljivost je temeljno načelo medijacije. I ovdje do izražaja dolazi autonomija stranaka, a s obzirom na to da je ovim člankom uređeno da je medijator dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije i podatke za koje sazna tijekom medijacije, osim ako se stranke nisu drukčije sporazumjele. Iznimka je situacija ako se radi o obvezi poštivanja prisilnih propisa ili ako je to nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe. Nadalje, uređuje se odgovornost medijatora za štetu koju je prouzročio povredom obveze povjerljivosti. Analogno se propisuje obveza povjerljivosti medijacije osim za medijatora i za stranke te druge osobe koje su u medijaciji sudjelovale u bilo kojem svojstvu. Povjerljivost medijacije je jedna od značajki medijacije koja medijaciju čini različitom od sudskog postupka te koja je svakako poticaj strankama da razmotre rješavanje spora medijacijom.

Uz članak 29.

Ovim se člankom uređuje zabrana korištenja određenih vrsta dokaza koje se odnose na medijaciju ili proizlaze iz medijacije u mogućem kasnijem sudskom, arbitražnom ili drugom postupku. Učinak takvog uređenja je višestruk s obzirom na to da se, s jedne strane, na taj način stvara pozitivno okruženje medijacije u kojem će stranke moći aktivno i konstruktivno djelovati na putu prema mogućem sporazumnom rješenju spora, a da su pritom sigurne da takva njihova aktivnost u slučaju da ipak dođe do postupka jer spor nisu uspjele riješiti mirnim putem neće biti štetna za njihovu poziciju u tom postupku. S druge strane, ovim se člankom uređuju dokazi koji se ne mogu i dokazi koji se mogu koristiti u kasnijim postupcima kako stranke ne bi došle u opasnost da zbog korištenja dokaza u medijaciji taj dokaz ne mogu koristiti u kasnijem postupku. S obzirom na to da je jedan od razloga neprihvatanja medijacije, između ostalog, strah stranaka da će se u medijaciji, u slučaju da ista bude neuspješna, iznošenjem svojih prijedloga, stavova i dokaza izložiti štetnim posljedicama za kasniji postupak, ovim se člankom pruža zaštita strankama od mogućnosti da njihovo sudjelovanje u medijaciji postane oružje protiv njih samih u kasnijem postupku. Tako se uređuju zabrane korištenja dokaza koji se odnosi na činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila medijaciju, s iznimkom za slučaj kada u postupku dokazuje ispunjenje dužnosti iz članka 14. stavka 1. zakona. Također, kao dokaz se ne mogu koristiti izjave o činjenicama i prijedlozima koje su stranke iznosile u medijaciji te se kao dokaz ne može koristiti niti eventualno priznanje zahtjeva ili činjenica, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe. Kao dokazi se ne mogu koristiti isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe medijacije, osim ako je zakonom propisano da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe.

Osim navedenog, zabranjeno je dokazivati spremnost stranaka da tijekom medijacije prihvate prijedloge iznesene u medijaciji te je zabranjeno dokazivati druge iznesene prijedloge u medijaciji. Nadalje se uređuje zabrana korištenja dokaza svjedočenjem na način da se uređuje da medijatori i osobe koje sudjeluju u medijaciji u bilo kojem svojstvu ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz medijacije ili su s njom povezani. Zabrana svjedočenja ne postoji ako su se stranke drugačije sporazumjele. Iz ovih stavaka jasno proizlazi da je pitanje zabrane korištenja dokaza u kasnijem postupku uređeno s naglaskom na iznošenje u postupku informacija koje su stranke saznale u medijaciji kao nedopuštenih u kasnijem postupku, a ne s naglaskom na vrstu dokaznog sredstva kojom stranke tu informaciju namjeravaju iznijeti u postupku. Dakle, svrha je da se nedopuštena informacija ne prenese u kasniji postupak, neovisno o dokaznom sredstvu kojim se to namjerava učiniti. U svrhu osiguranja zabrane korištenja dokaza u kasnijem postupku, uređuje se da će se u sudskom, arbitražnom ili drugom postupku dokazi iz stavka 1. odbaciti kao nedopušteni. Također, propisuju se iznimke kada se dokazi ipak u postupku pred arbitražom, sudom ili drugim državnim tijelom mogu upotrijebiti u dokazne svrhe. To su slučajevi kada se takvi dokazi ipak mogu upotrijebiti kada je u pitanju zaštita javnog poretka Republike Hrvatske ili ako je to potrebno za provedbu ili ovrhu nagodbe. Osobe koje postupe suprotno zabranama korištenja dokaza iz stavaka 1. i 2. su odgovorne za štetu koju time prouzroče. Radi sveobuhvatne pravne zaštite, uređuje se da se odredbe stavaka 1. do 4. primjenjuju bez obzira na to je li arbitražni, sudski ili drugi postupak povezan sa sporom glede kojeg se vodila ili se vodi medijacija. Svi dokazi osim onih iz stavka 1., a koji su inače dopušteni u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku neće biti nedopušteni samo zato jer su bili upotrijebljeni u medijaciji. Time se potiču stranke na aktivno i otvoreno sudjelovanje u medijaciji koje je nužno kako bi medijacija postigla svoj smisao i svrhu. Komunikacija stranaka u vezi s pitanjima spora je u tom smislu najvažnija, a ona nije moguća ako stranke djeluju opterećene strahom od mogućih procesnih posljedica koje mogu nastupiti u kasnijem postupku.

Uz članak 30.

Predmet uređenja ovoga članka je nespojivost funkcije medijatora s funkcijom suca ili arbitra u sporu koji je bio ili jest predmet medijacije, ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili je povezan s njim. Takva nespojivost ne postoji u slučaju ako su se stranke drugačije sporazumjele, dakle, radi se o odredbi dispozitivne naravi. Kao iznimka od navedenog, uređeno je da stranke mogu ovlastiti medijatora da kao arbitar donese pravorijek na temelju nagodbe. Naime, mogući su slučajevi kada stranke u medijaciji sklope nagodbu kojoj zatim žele dati snažniji učinak kroz arbitražni pravorijek na temelju nagodbe.

Uz članak 31.

Stranke koje su izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješenja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog proteka zastarnog ili prekluzivnog roka. Također, zastarni i prekluzivni rokovi ne teku niti za vrijeme trajanja informativnog sastanka o medijaciji niti za vrijeme trajanja medijacije.

Uz članak 32.

Ovim se člankom uređuje odnos medijacije i drugih postupaka o istom predmetu spora u slučaju ako su se stranke sporazumjele o provođenju medijacije i izrijeком se obvezale da tijekom točno određenog razdoblja ili do nastupanja određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke. Radi se o sporazumu koji prema uređenju u ovom članku ima za stranke obvezujući učinak. Posljedica te obvezatnosti za stranke je da će

sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak o istom predmetu spora na zahtjev druge stranke odbaciti tužbu ili drugi podnesak kojim se postupak pokreće ili nastavlja.

Uz članak 33.

U slučaju da se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka stranka snosi svoje troškove, a troškove informativnog sastanka o medijaciji i medijacije stranke snose na jednake dijelove, odnosno u skladu s posebnim zakonom ili pravilima institucija za medijaciju. Troškovi informativnog sastanka o medijaciji i medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe ulaze u parnične troškove. Nadalje, propisuje se novina u vidu troškovne sankcije u slučaju neispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 14. stavka 1. zakona, a kojom se osigurava da stranke takvu dužnost i ispune. Troškovna sankcija, s obzirom na to da je podrška strankama u ispunjenju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom i normativno i institucionalno osigurana u najvećoj mjeri te ovisi isključivo o njihovoj dobroj volji na koju ih zakon poziva, smatra se optimalnim rješenjem za postizanje svrhe kojoj je namijenjena, a koja u konačnici ima pozitivne učinke kako na stranke tako i uopće na pravosudni sustav.

Uz članak 34.

Ovim se člankom uređuje da se odredbe zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima, a što je u skladu s Direktivom.

Uz članak 35.

Predmet uređenja ovoga članka je priznanje i ovrha u Republici Hrvatskoj nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske, što je u skladu s Direktivom.

Uz članak 36.

Ministarstvo obavlja upravni nadzor nad poslovima povjerenima ovim zakonom.

Uz članak 37.

Ovim se člankom u okviru dijela zakona kojim se uređuju prijelazne i završne odredbe propisuje režim za informativne sastanke o medijaciji i medijaciju pokrenute prije stupanja na snagu zakona.

Uz članak 38.

Ovim se člankom uređuje rok u kojem će ministar nadležan za poslove pravosuđa donijeti provedbene propise. Također, s obzirom na to da se ovim zakonom propisuje da će Nacionalni centar strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o ispunjenju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom kao i potvrdu o nepostojanju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 14. stavka 1. zakona te da će medijator strankama na propisanom obrascu izdati potvrdu o načinu dovršetka medijacije, a uzimajući u obzir predviđene štetne posljedice za stranku koja ne ispuni dužnost u vidu gubitka prava na trošak eventualnog sudskog postupka, propisuje se da do donošenja pravilnika kojima se uređuju navedene potvrde stranke nisu dužne pokušati riješiti spor medijacijom kako je to propisano člankom 14. zakona.

Uz članak 39.

Ovim se člankom uređuje rok u kojem će ministar nadležan za poslove pravosuđa donijeti Etički kodeks medijatora.

Uz članak 40.

Ovim se člankom uređuje da će Ministarstvo u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona uskladiti rješenje o osnivanju Centra za mirno rješavanje sporova s ovim zakonom.

Uz članak 41.

Ovim se člankom uređuje da stupanjem na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o mirnom rješavanju sporova („Narodne novine“, broj 67/23.).

Uz članak 42.

Ovim se člankom uređuje stupanje na snagu zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva potrebna za provedbu ovoga zakona, a vezano uz zapošljavanje četiri zaposlenika koji se planiraju zaposliti od 1. lipnja 2026. na glavi 10996 – Centra za mirno rješavanje sporova, procijenjeni trošak za (šest mjeseci) ukupno iznosi 99.950 eura (skupina rashoda 31 Rashodi za zaposlene – 70.200 eura; skupina 32 Materijalni rashodi za prijevoz, troškove sl. putovanja – 22.000 eura i skupina 42 (nabava opreme) – 7.750 eura). Procijenjeni trošak provedbe zakona u narednom razdoblju za planirano zapošljavanje dodatnih četiri zaposlenika od 1. siječnja 2027. ukupno iznosi 170.750 eura za 2027. godinu (skupina rashoda 31 – 141.800 eura, skupina 32. – 25.000 eura i skupina 42 – 3.950 eura) te 173.600 eura za 2028. godinu (skupina 31. – 142.000 eura, skupina 32. – 27.000 eura i skupina 42. – 4.600 eura). Navedena sredstva procijenjenih potreba u 2026. – 2028. osigurana su u državnom proračunu Republike Hrvatske u okviru Financijskog plana razdjela 109 Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije na glavi 10996.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOMOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Hrvatskome saboru nakon rasprave o Prijedlogu zakona o medijaciji, na sjednici održanoj 21. studenoga 2025., donesen je Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog te se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona o medijaciji. Razlike između rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona o medijaciji u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona su manje jezične i nomotehničke izmjene u člancima 18., 29. i 34. u skladu s danim primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora.

Osim toga, razlika u odnosu na rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona odnosi se na izmjene članaka 6. i 40. Prijedloga zakona kojima se u skladu s propisima kojima se uređuju ustanove uređuju statusna pitanja Centra za mirno rješavanje sporova koji će nastaviti s radom kao Nacionalni centar za medijaciju. Također, izmjena u Konačnom prijedlogu zakona u odnosu na Prijedlog zakona propisuje se i u članku 8. stavku 1. podstavku 8. koji postaje podstavkom 9. Naime, radi jasne primjene odredbe propisuje se da uz druge medijatore koji mogu u suradnji s Nacionalnim centrom provoditi informativni sastanak o medijaciji i medijaciju takvu mogućnost imaju i institucije za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona. Pored navedenoga, izmjena u Konačnom prijedlogu zakona odnosi se i na članke 38. i 39. Prijedloga zakona kojima se uređuje donošenje provedbenih propisa i rok za donošenje Etičkog kodeksa medijatora. Konačnim

prijedlogom zakona u članku 38. dodan je stavak 2. kojim se radi pravne sigurnosti propisuje da do donošenja pravilnika kojim se uređuje potvrda o ispunjenju dužnosti pokušaja mirnog rješavanja spora i o nepostojanju dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom iz članka 14. zakona te o načinu dovršetka medijacije stranke nisu dužne pokušati riješiti spor medijacijom sukladno članku 14. stavku 1. zakona. U odnosu na Prijedlog zakona koji u članku 39. propisuje rok od tri mjeseca za donošenje Etičkog kodeksa, Konačnim prijedlogom zakona za donošenje Etičkog kodeksa propisuje se rok od šest mjeseci. Nadalje, razlika u odnosu na rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona također se odnosi i na izmjenu članka 13. stavka 3. Prijedloga zakona, a s obzirom na to da se oslobođenje od plaćanja sudske pristojbe na tužbu u Konačnom prijedlogu zakona, iz razloga sprječavanja mogućih zlouporaba, propisuje isključivo u odnosu na slučajeve kada stranka podnosi tužbu nakon aktivnog sudjelovanja stranaka barem na prvom sastanku u medijaciji, a koja je bezuspješno dovršena. Također, Konačnim prijedlogom zakona u člancima 14. i 15. izričaj „parnični postupak koji proizlazi iz nasljeđivanja“ mijenja se u izričaj „parnični postupak koji proizlazi iz ostavinskog postupka“, a s obzirom na to da se na taj način preciznije i jasnije određuju situacije u kojima će ostavinski sud uputiti stranke da sukladno članku 14. stavku 1. zakona pokušaju spor riješiti medijacijom. Nadalje, s obzirom na to da je više zastupnika predložilo dodatno uređenje članka 14. stavka 3. podstavka 3. Prijedloga zakona kojim se propisuje kako dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom iz stavka 1. toga članka ne postoji u slučajevima kad zbog nasilja nije razumno očekivati da će stranke ispunjenjem te dužnosti postići sporazumno rješenje spora na način da se istim izričito obuhvati rodno utemeljeno nasilje i nasilje u obitelji, prijedlozi se prihvaćaju. Slijedom navedenoga, rješenje koje se predlaže Konačnim prijedlogom zakona u odnosu na rješenje iz Prijedloga zakona odnosi se na proširenje odredbe tako što se izričitim isticanjem kao jednog od primjera nasilja na koje se odredba odnosi - rodno utemeljenog nasilja i nasilja u obitelji, posebna pažnja posvećuje upravo konkretno navedenim oblicima nasilja, a da se pritom ne isključe i ostale vrste nasilja. Također, Konačnim prijedlogom zakona u članku 8. dodatno se propisuje da Nacionalni centar vodi evidenciju izdanih potvrda iz članka 14. stavaka 7. i 8., članka 18. stavka 1. i članka 26. stavka 3. zakona. Pored navedenoga, zastupnik Ivica Mesić u ime Kluba zastupnika Domovinskog pokreta predložio je dodatno urediti članak 14. stavak 3. Prijedloga zakona na način da se propiše da se smatra da je stranka ispunila dužnost iz članka 14. stavka 1. Prijedloga zakona ako Nacionalni centar u roku iz članka 16. stavka 3. Prijedloga zakona ne pozove stranke da pristupe informativnom sastanku o medijaciji, koji prijedlog je prihvaćen te je u Konačnom prijedlogu zakona izmijenjen članak 14. stavak 3. Prijedloga zakona dodavanjem novog podstavka. Tako se dodatno propisuje da dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom ne postoji u slučaju kad Nacionalni centar u roku od osam dana od zaprimanja zahtjeva za pokretanje informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u svrhu ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka koji proizlazi iz ostavinskog postupka i parničnog postupka radi naknade štete u sporovima male vrijednosti, s iznimkom parničnog postupka iz radnog odnosa i iz osiguranja, ne uputi poziv strankama da pristupe informativnom sastanku o medijaciji.

V. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora iznijeto je više konkretnih primjedbi u odnosu na sadržaj i tekst Prijedloga zakona.

Saborska zastupnica Marija Lugarić iznijela je prijedlog da se dodatno uredi naziv zakona, a s obzirom na to da postoji više vrsta medijacije, primjerice gospodarska medijacija, obiteljska medijacija, medijacija u školstvu. Navedeni prijedlog se ne prihvaća iz razloga što se smatra da naziv zakona odgovarajuće izražava vrstu propisa i predmet uređenja. Također, u članku 1. Prijedloga zakona dovoljno jasno je određeno područje primjene zakona, a to je medijacija u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati. Saborska zastupnica Martina Vlašić Iljkić upozorila je na potencijalnu nepovezanost sustava ukazujući na primjenu mirnih načina rješavanja sporova i u kaznenim postupcima, posebice u odnosu na maloljetne počinitelje. Stoga predlaže u Konačni prijedlog zakona uključiti i izvansudsko rješavanje sporova u kaznenim postupcima. Prijedlog se ne prihvaća, a s obzirom na to da provođenje medijacije u kaznenim postupcima ne bi bilo u skladu s pozitivnim propisima niti s prirodom kaznenog prava kao javnog prava. Saborska zastupnica Anita Curiš Krok iz Kluba zastupnika SDP-a, saborski zastupnik Ante Kujundžić u ime Kluba zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića i saborski zastupnik Ivica Mesić u ime Kluba zastupnika Domovinskog pokreta iznijeli su više prijedloga u vezi s člankom 14. Prijedloga zakona kojim se uređuje dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka. Tako se radi sprječavanja pravne praznine u vezi s pitanjem kada se smatra da je dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom ispunjena predlaže dodavanje novog stavka 4. koji bi propisivao da se smatra da je stranka ispunila dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom ako je podnijela zahtjev za održavanje informativnog sastanka o medijaciji te ako je sastanak proveden pred Nacionalnim centrom za medijaciju, ovlaštenom institucijom ili medijatorom upisanim u registar, bez obzira na ishod sastanka. Pored navedenoga, predlaže se razmotriti da se ne propisuje obveza pokušaja mirnog rješavanja spora prije pokretanja parničnog postupka već da se propiše da sud nakon pokretanja parničnog postupka prije održavanja pripremnog ročišta ili na pripremnom ročištu poduzme određene radnje u cilju mirnog rješavanja spora među strankama. U odnosu na stavak 3. podstavak 3. postavlja se pitanje hoće li sudovi biti u mogućnosti ujednačeno tumačiti okolnost postojanja nasilja, dok se u odnosu na podstavak 5. istog stavka predlaže detaljnije urediti pravila dostave poziva na informativni sastanak o medijaciji. Nadalje, u stavku 4. predlaže se zadržati odredba važećeg članka 9. Zakona o mirnom rješavanju sporova, prema kojem se smatra da je stranka ispunila dužnost pokušaja mirnog rješavanja spora ako je obavijestila drugu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, te je pozvala suprotnu stranku na ispunjenje zahtjeva ili sudjelovanje u postupku mirnog rješavanja spora preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili na drugi način kojim se potvrđuje primitak te obavijesti, a suprotna stranka odbila je takav prijedlog ili se nije očitovala u roku od 15 dana od dana primitka prijedloga. U stavku 5. predlaže se u cilju sprječavanja zlouporabe i pribavljanja adrese protivne stranke u neke druge svrhe, a ne u svrhu pokušaja rješavanja spora medijacijom prije pokretanja parničnog postupka detaljno propisati što je sve potrebno priložiti zahtjevu kojim se od Nacionalnog centra traži pribavljanje adrese protivne stranke, odnosno na koji način će stranke opravdati pravni interes za pribavljanje tog podatka. Navedeni prijedlozi u vezi s člankom 14. Prijedloga zakona se ne prihvaćaju iz razloga što propisivanje dužnosti iz članka 14. Prijedloga zakona u potpunosti ispunjavaju svrhu koja se predloženim propisivanjem želi postići, a to je da se stranke uspješno informira o mogućnostima koje pruža medijacija ne dovodeći u pitanje ostvarenje njihovih prava i u eventualnom daljnjem sudskom postupku. Također, ističe se kako se gubitak prava na trošak postupka u eventualnom sudskom postupku veže uz neispunjenje dužnosti pokušaja rješavanja spora medijacijom, a ne isključivo uz nedolazak stranke na informativni sastanak o medijaciji. Upravo radi više mogućih situacija u kojima se stranke mogu nalaziti prilikom ispunjenja odnosno neispunjenja dužnosti, Prijedlogom zakona detaljno je i izričito uređeno kada se smatra da je stranka ispunila propisanu dužnost.

Propisivanje da se smatra kako je stranka ispunila dužnost pokušaja rješavanja spora medijacijom ako je podnijela zahtjev za održavanje informativnog sastanka o medijaciji te ako je sastanak proveden pred Nacionalnim centrom za medijaciju, ovlaštenom institucijom ili medijatorom upisanim u registar, bez obzira na ishod sastanka, također nije u skladu s propisivanjem da se informativni sastanak o medijaciji radi ispunjenja dužnosti iz članka 14. stavka 1. Prijedloga zakona provodi isključivo pred Nacionalnim centrom. Prijedlog da se dužnost pokušaja mirnog rješavanja spora propiše kada je sudski postupak već u tijeku u suprotnosti je sa svrhom koja se Prijedlogom zakona nastoji postići, a to je poticanje stranaka da spor riješe prije i bez pokretanja parničnog postupka. Nadalje, pitanje dokazivanja, u konkretnom slučaju u vezi s postojanjem nasilja, nije predmetom uređenja Prijedloga zakona. Prihvatanje prijedloga da se detaljnije urede pravila dostave poziva za pristupanje na informativni sastanak o medijaciji nije u skladu sa svrhom propisivanja informativnog sastanka o medijaciji koji se provodi u trenutku kada sudski postupak još uvijek nije pokrenut. Prijedlog da se zadrži odredba važećeg članka 9. Zakona o mirnom rješavanju sporova, u izričitoj je suprotnosti s novinom koja se Prijedlogom zakona propisuje, a to je pristupanje stranaka na informativni sastanak o medijaciji s glavnim ciljem da ih medijator upozna s mogućnostima medijacije i potakne da spor riješe u medijaciji i prije pokretanja parničnog postupka. Također, ne prihvaća se prijedlog u vezi s detaljnijim propisivanjem u vezi s pribavljanjem adrese protivne stranke, a s obzirom na to da je stranka već podnošenjem zahtjeva za pokretanjem informativnog sastanka o medijaciji dokazala pravni interes za pribavljanjem adrese protivne stranke. Saborska zastupnica Anita Curiš Krok u ime Kluba zastupnika SDP-a, predložila je da se, kada je u pitanju informiranje stranka, uredi da su odvjetnici dužni stranku upoznati s medijacijom. Prijedlog se ne prihvaća, a s obzirom na to da su dužnosti odvjetnika u zastupanju stranaka propisane posebnim propisom. Pored navedenoga, ista saborska zastupnica predložila je Konačnim prijedlogom zakona propisati tko su stranke i tko može biti medijator. Prijedlog se ne prihvaća jer je, primjerice, iz zakona koji uređuje parnični postupak nedvojbeno jasno tko su stranke u parničnom postupku. Nadalje, tko može biti medijator smatra se dovoljno jasno propisanim u Prijedlogu zakona. Saborska zastupnica Anka Mrak-Taritaš u ime Kluba zastupnika HSS-a, GLAS-a i DOSIP-a, predložila je da se u vezi s uvjetima tko može biti medijator u Konačnom prijedlogu zakona propiše da medijatori moraju imati visoku stručnu spremu iz domene na koju se spor odnosi. Prijedlog se ne prihvaća s obzirom na to da stranke već i sada imaju mogućnost izbora medijatora, pa tako i medijatora koji imaju stručne sposobnosti za koje ocjene da su važne za uspješno provođenje medijacije. Saborski zastupnik Ante Kujundžić u ime Kluba zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića predložio je, između ostalog, da se Konačnim prijedlogom zakona jasnije propiše određivanje početka i završetka informativnog sastanka o medijaciji i medijacije, a kako bi se moglo precizno odrediti vrijeme kada zastara ne teče. Prijedlog se ne prihvaća iz razloga što je Prijedlogom zakona već predviđeno izdavanje potvrde o ispunjenju dužnosti iz članka 14. stavka 1. Prijedloga zakona, potvrde o dovršetku informativnog sastanka o medijaciji i potvrde o načinu dovršetka medijacije. Predmetne potvrde izdavat će se na propisanim obrascima koji će obuhvatiti sve potrebne podatke u svrhu zaštite prava stranaka. U tom smislu ne prihvaća se prijedlog saborskog zastupnika Ivice Mesića u ime Kluba zastupnika Domovinskog pokreta da se nedvojbeno propiše u kojem trenutku se informativni sastanak o medijaciji i medijacija smatraju dovršenima. Također, prijedlog da se u članku 6. Prijedloga zakona doda novi stavak koji bi propisao da će Nacionalni centar provoditi redoviti nadzor rada institucija za medijaciju i medijatora najmanje jednom godišnje te donositi smjernice o standardima kvalitete i etici provođenja medijatorskih postupaka, ne prihvaća se jer se smatra da se i Prijedlogom zakona optimalno uređuju pitanja u vezi s, primjerice, brisanjem medijatora iz Registra medijatora na osobni zahtjev i po službenoj dužnosti ili u vezi s Etičkim kodeksom medijatora te Etičkim vijećem i

postupkom povodom povrede Etičkog kodeksa medijatora. Ne prihvaća se niti prijedlog u vezi s dodatnim uređenjem dostave dopisa iz članka 16. stavka 3. Prijedloga zakona, a kojim se stranke poziva da pristupe informativnom sastanku o medijaciji. Naime, smatra se da dostava dopisa kako je predloženo u najvećoj mogućoj mjeri štiti položaj stranaka i osigurava zaštitu njihovih prava u trenutku u kojem redovni sudski postupak još uvijek nije i pokrenut. Nadalje, saborska zastupnica Urša Raukar-Gamulin u ime Kluba zastupnika Možemo! predložila je da se u svrhu pripreme Konačnog prijedloga zakona ponovno sastane radna skupina. Prijedlog se ne prihvaća jer su tijekom pripreme Konačnog prijedloga zakona detaljno razmotreni svi prijedlozi te prihvaćeni oni prijedlozi koji su ocijenjeni kao osnovani i koji doprinose postizanju svrhe zakona. Saborski zastupnik Ivica Mesić u ime Kluba zastupnika Domovinskog pokreta, predložio je u članku 10. dodatno propisati obvezno osiguranje od odgovornosti za sve medijatore. Prijedlog se ne prihvaća s obzirom na to da bi takvo propisivanje u trenutku kada tek započinje primjena novog zakona negativno utjecalo na dostupnost medijatora i njihov angažman u provođenju medijacija, bez da se istovremeno postigne viša razina zaštite stranaka od nesavjesnog rada medijatora koja je već zakonom predviđena. Prijedlog da se u članku 27. Prijedloga zakona propiše tko sastavlja tekst nagodbe također se ne prihvaća te se predloženo uređenje smatra suvišnim, a s obzirom na to da se medijacija temelji na sporazumijevanju stranaka, kao i da je u tom smislu i u članku 25. Prijedloga zakona dovoljno jasno propisano da medijator može sudjelovati u sastavljanju nagodbe i predlagati njezin sadržaj.

Prilog: Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije,
s tablicama usporednih prikaza

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o medijaciji (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA, UPRAVE I DIGITALNE TRANSFORMACIJE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: I. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci članak 114

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128, 30.4.2014)

32014L0054

- Članci 1., 2. i 4. preuzeto: Zakon o tržištu rada (NN 118/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o strukovnom obrazovanju (NN 30/09, 24/10, 22/13, 25/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o umjetničkom obrazovanju (NN 130/11)
- Članci 2. i 5. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o strancima. (NN 130/11, 74/13, 69/17, 46/18)

- Članak 3. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08, 112/12)
- Članak 4. preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2014/54/EU o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (NN 49/16)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13,)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o inspektoratu rada (NN 19/14)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o sustavu državne uprave (NN 66/19 155/23)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15)

Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019.)

32019L1937

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. i 27. Prilog 1. preuzeto: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022)
- Članci 11. i 22. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 11. preuzeto: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20)
- Članci 11., 12. i 14. preuzeto: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12)
- Članci 12. i 22. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 141/2020)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)
- Članci 20. i 22. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21)
- Članak 22. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)
- Članak 23. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)

Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136, 24.05.2008.)

32008L0052

- Članak 5. preuzeto: Zakon o parničnom postupku 2023 (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Ivan Crnčec

Državni tajnik i EU koordinatore

(potpis)

5.2.2026.

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatoreica

(potpis)

(datum i pečat)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o medijaciji (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Cilj i područje primjene 1. Cilj je ove Direktive da olakša pristup alternativnom rješavanju sporova i da promiče mirno rješavanje sporova potičući upotrebu mirenja i osiguravajući uravnoteženi odnos između mirenja i sudskih postupaka. 2. Ova se Direktiva primjenjuje u prekograničnim sporovima na građanske i trgovačke predmete, osim onih koji se tiču prava i obveza o kojima, prema odgovarajućem mjerodavnom pravu ne odlučuju stranke. Ona se, posebno, ne primjenjuje na porezne, carinske ili upravne stvari niti odgovornost države za činjenje ili propuštanje u provođenju državne ovlasti (acta iure imperi). 3. U ovoj Direktivi izraz „država članica” znači sve države članice osim Danske.	Medijacija u prekograničnim sporovima Članak 34. (1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima. (2) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici, a u kojoj ga druga stranka nema na dan: - kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora - kad je sud odredio medijaciju - kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije - kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju. (3) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

	odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti. (4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, u svrhu primjene članka 28. i 31. ovoga Zakona, prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započet u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuje stavak 2. podstavci 1. do 3. ovoga članka. (5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku. (6) Prebivalište odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20.12.2012.).		
--	--	--	--

Članak 2. Prekogranični sporovi 1. U smislu ove Direktive, prekogranični spor je spor u kojem najmanje jedna od stranaka ima domicil ili uobičajeno boravište u državi članici različitoj od one u kojoj domicil ili uobičajeno boravište ima bilo koja druga stranka, na dan: (a) kada se stranke, nakon nastanka spora, dogovore o mirenju; (b) kada sud odredi mirenje; (c) kada prema nacionalnom pravu nastane obveza upotrebe mirenja; ili (d) kada je u smislu članka 5. strankama izdan poziv. 2. Neovisno o stavku 1., u smislu članaka 7. i 8. prekogranični spor je također spor u kojem su sudski postupak ili arbitraža nakon mirenja između stranaka pokrenuti u državi članici različitoj od one u kojoj su stranke imale domicil ili uobičajeno boravište na datum iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c). 3. U smislu stavaka 1. i 2. domicil se određuje u skladu s člancima 59. i 60. Uredbe (EZ) br. 44/2001.	Medijacija u prekograničnim sporovima Članak 34. (1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima (2) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici, a u kojoj ga druga stranka nema na dan: - kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora - kad je sud odredio medijaciju - kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije - kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju. (3) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

	odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti. (4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, u svrhu primjene članka 28. i 31. ovoga Zakona, prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započet u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuje stavak 2. podstavci 1. do 3. ovoga članka. (5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku. (6) Prebivalište odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20.12.2012.).		
--	--	--	--

Članak 3. Definicije U smislu ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije: (a) „mirenje” znači strukturirani postupak, ma kako se nazivao ili označavao, kojim dvije ili više stranaka u sporu nastoje same, na dobrovoljnoj bazi, postići dogovor o rješavanju spora uz pomoć miritelja. Ovaj postupak mogu započeti stranke ili ga može predložiti ili narediti sud ili može biti propisan pravom države članice. On uključuje mirenje koje vodi sudac koji nije odgovoran ni za kakav sudski postupak povezan s predmetnim sporom. On isključuje nastojanja suca ili suda kojem je povjereno rješavanje spora u sudskom postupku koji se odnosi na predmetni spor. (b) „miritelj” znači bilo koja treća osoba od koje se traži vođenje mirenja na djelotvoran, nepristran i stručan način, bez obzira na naziv i zvanje te treće osobe u dotičnoj državi članici i bez obzira na način na koji je ta treća osoba imenovana ili na način na koji je od nje zatraženo vođenje mirenja.	Definicije Članak 4. (1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje: a) <i>medijacija</i> je postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje b) <i>medijator</i> je osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju c) <i>institucija za medijaciju</i> je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju d) <i>informativni sastanak o medijaciji</i> je sastanak na kojem stranka u nazočnosti medijatora ukratko obavještava protivnu	U potpunosti preuzeto	
---	--	------------------------------	--

	stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, a medijator strankama objašnjava prednosti rješavanja spora medijacijom. (2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.		
Članak 4. Osiguravanje kvalitete mirenja 1. Države članice potiču, na bilo koji način koji smatraju prikladnim, razvijanje i poštovanje dobrovoljnih kodeksa ponašanja miritelja i organizacija koje pružaju usluge mirenja, kao i druge djelotvorne mehanizme kontrole kvalitete u odnosu na pružanje usluga mirenja. 2. Države članice potiču početno i daljnje osposobljavanje miritelja kako bi osigurale da se mirenje vodi na djelotvoran, nepristran i stručan način u odnosu na stranke.	Djelatnosti i poslovi Nacionalnog centra Članak 8. (1) Nacionalni centar je javna ustanova koja radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona: - potiče razvoj kulture sporazumnog rješavanja sporova korištenjem medijacije - daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju - daje suglasnost na programe edukacije za medijaciju - provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju,	U potpunosti preuzeto	

	stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora - odlučuje o upisu medijatora u Registar medijatora i o brisanju medijatora iz Registra medijatora - vodi Registar medijatora, te Registar institucija za medijaciju i izdaje potvrde iz navedenih registara - vodi evidenciju izdanih potvrda iz članka 14. stavaka 7. i 8., članka 18. stavka 1. i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona - imenuje, na zahtjev stranaka, medijatore koji provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju, ako se stranke ne mogu sporazumjeti o osobi medijatora - provodi, samostalno ili u suradnji s drugim medijatorima ili institucijama za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona, informativni sastanak o medijaciji i medijaciju - sustavno prikuplja podatke o medijacijama		
--	--	--	--

- objavljuje informacije o medijacijama, medijatorima i institucijama za medijaciju.

(2) Djelatnosti iz stavka 1. podstavaka 2., 5. i 6. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu ovlast, dok ostale djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu službu.

Medijatori

Članak 10.

(1) Svojstvo medijatora stječe se upisom u Registar medijatora koji vodi Nacionalni centar, a gubi se brisanjem iz Registra. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Nacionalni centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u medijaciji u prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona svojstvo medijatora ima i svaka osoba koja je stekla to svojstvo na temelju propisa u državi članici Europske

	unije (u daljnjem tekstu: državi članici). (3) U Registar iz stavka 1. ovoga članka može se upisati medijator: - koji je stekao potvrdu od institucije za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona ili potvrdu od ovlaštene institucije sa sjedištem na području Europske unije o provedenoj obuci za medijatora u trajanju od najmanje 40 sati - koji ima završenu razinu obrazovanja 7.1 sv ili 7.1 st Hrvatskog kvalifikacijskog okvira i - protiv kojeg se ne vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela koje se goni po službenoj dužnosti. (4) Medijator upisan u Registar iz stavka 1. ovoga članka brisat će se iz Registra na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti: - ako se utvrdi da nisu postojali uvjeti na temelju kojih je upisan u Registar - u slučaju neispunjenja dužnosti da se redovito stručno usavršava		
--	---	--	--

	- u slučaju lišenja poslovne sposobnosti - u slučaju da je pravomoćnom odlukom određeno brisanje iz Registra zbog povrede Etičkog kodeksa medijatora - u slučaju smrti. (5) Nacionalni centar o upisu i brisanju iz Registra iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu. (6) Medijator je dužan redovito se stručno usavršavati. (7) Način upisa i brisanja iz Registra iz stavka 1. ovoga članka, njegova vođenja i način ispunjenja dužnosti usavršavanja medijatora iz stavka 6. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.		
--	--	--	--

Članak 5. Korištenje mirenja 1. Sud kojem je podnesena tužba može, kada je to primjereno, i uvažavajući sve okolnosti slučaja, pozvati stranke da za rješavanje spora upotrijebe mirenje. Sud također može pozvati stranke da prisustvuju informativnom sastanku o upotrebi mirenja ako se takav sastanak održava i ako je lako dostupan. 2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje nacionalno zakonodavstvo prema kojem je prije ili nakon početka sudskog postupka upotreba mirenja obvezna ili je predmet poticaja ili sankcija, pod uvjetom da takvo zakonodavstvo ne sprečava stranke u ostvarivanju njihovog prava pristupa pravosudnom sustavu		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku 2023 (NN 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023) članak/članci Članak 186.d Sud može, uvažavajući sve okolnosti, posebno interes stranaka i trećih osoba vezanih uz stranke te trajnost njihovih odnosa i upućenost jednih na druge, na ročištu ili izvan ročišta rješenjem uputiti stranke da u roku od 15 dana sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji ili da pokrenu medijaciju. Rješenja iz stavka 1. ovoga članka sud može donijeti tijekom cijelog parničnog postupka. Ako stranke suglasno predlože rješavanje spora medijacijom pred sudom, bez odgode će se odrediti sastanak radi medijacije na koji se pozivaju stranke, njihovi zastupnici i punomoćnici ako ih imaju. Postupak mirnog rješavanja spora pred sudom (informativni sastanak o medijaciji i medijaciju) vodi medijator određen s liste medijatora koju utvrđuje predsjednik suda. Medijator ne može sudjelovati u postupku mirnog rješavanja spora u
---	--	----------------------	--

			parničnom predmetu koji mu je dodijeljen. Ako se postupak mirnog rješavanja spora pred sudom dovrši bez sklapanja nagodbe, medijator ne smije sudjelovati u tom sporu u bilo kojem svojstvu. Nagodba sklopljena u postupku mirnog rješavanja spora provedenom u sudu pred sućem medijatorom smatra se sudskom nagodbom. Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako su obje stranke ili dionička društva ili pravne osobe kojima je većinski član Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, sud će po primitku odgovora na tužbu uputiti stranke da u roku od osam dana pokrenu medijaciju. Stranka koja je upućena pokrenuti medijaciju, a ne pristupi prvom sastanku radi pokušaja medijacije bez opravdanog razloga, gubi pravo tražiti naknadu daljnjih troškova postupka pred sudom prvog stupnja. Sud će u rješenju kojim upućuje stranke da pokrenu medijaciju upozoriti na posljedice neopravdanog izostanka iz stavka 9. ovoga članka. Rješenja iz stavka 1. ovoga članka su rješenja o upravljanju postupkom.
--	--	--	---

Članak 6. Izvršnost sporazuma koji proizlaze iz mirenja 1. Države članice osiguravaju da stranke ili jedna od stranaka uz izričiti pristanak ostalih mogu zatražiti da sadržaj pisanog sporazuma koji proizlazi iz mirenja bude izvršan. Sadržaj takvog sporazuma postaje izvršan, osim ako je on u predmetnom slučaju u suprotnosti s pravom države članice u kojoj je zahtjev predan ili ako pravom te države članice nije predviđena njegova izvršnost. 2. Sadržaj sporazuma može učiniti izvršnim sud ili drugo nadležno tijelo presudom, odlukom, ili javnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je zahtjev predan. 3. Države članice obavješćuju Komisiju o sudovima ili drugim tijelima nadležnim za primanje zahtjeva u skladu sa stavcima 1. i 2. 4. Ništa u ovom članku ne utječe na pravila koja se primjenjuju na priznavanje i izvršenje sporazuma, koji je bio proglašen izvršnim u skladu sa stavkom 1., u drugoj državi članici.	Učinci nagodbe Članak 27. (1) Nagodba sklopljena u medijaciji obvezuje stranke koje su je sklopile. Ako su nagodbom stranke preuzele određene obveze, one su ih dužne pravodobno izvršiti. (2) Nagodba koja je sklopljena u medijaciji je ovršna isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe (u daljnjem tekstu: klauzula ovršnosti). (3) Klauzulom ovršnosti obveznik izričito pristaje da se na temelju nagodbe, radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, može neposredno provesti ovrha. Klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi. (4) Ovrha nagodbe iz stavka 2. ovoga članka će se odbiti: - ako sklapanje nagodbe nije dopušteno	U potpunosti preuzeto	
--	--	------------------------------	--

	- ako je nagodba suprotna javnom poretku Republike Hrvatske - ako je sadržaj nagodbe neprovediv ili nemoguć. (5) Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe. Ovrha nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske Članak 35. (1) Ako država članica u skladu sa svojim propisima osigurava mogućnost strankama, ili jednoj od njih uz izričiti pristanak druge stranke, da se sadržaj pisane nagodbe postignute medijacijom u prekograničnom sporu utvrdi ovršnim, sud u Republici Hrvatskoj će priznati i ovršiti takvu nagodbu.		
--	---	--	--

	(2) Ako je sadržaj nagodbe u državi članici unesen u neku drugu ovršnu ispravu tako što ga je sud ili drugo nadležno tijelo potvrdilo presudom, odlukom, arbitražnim pravorijekom ili drugom ovršnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev, na priznanje i ovrhu te ovršne isprave primjenjuju se pravila mjerodavna za priznanje i ovrhu tih isprava. (3) O zahtjevu za priznanje i o prijedlogu za određivanje ovrhe nagodbe iz stavka 1. ovoga članka u predmetima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova nadležan je Trgovački sud u Zagrebu, a u ostalim predmetima Županijski sud u Zagrebu. (4) Sud iz stavka 3. ovoga članka odbit će ovrhu na temelju nagodbe sklopljene u sporu s međunarodnim obilježjem ako ovršenik dokaže: - da stranka u postupku nije bila sposobna zaključiti sporazum o medijaciji i biti stranka u sporu ili da stranka nije bila uredno zastupana		
--	--	--	--

	- da sporazum o medijaciji nije uopće bio sklopljen ili da nije valjan u skladu s pravom koje su stranke odabrale, odnosno pravom druge države koje je mjerodavno prema pravilima međunarodnog privatnog prava - da nagodba nije obvezujuća ili konačna, odnosno da je naknadno izmijenjena - da su obveze iz nagodbe već izvršene, odnosno da je činidba preuzeta nagodbom neizvršiva ili nemoguća - da je ovrha suprotna samim uvjetima nagodbe - da je medijator koji je pomogao strankama sklopiti nagodbu grubo prekršio načela i međunarodno prihvaćene standarde iz članka 8. ovoga Zakona, a to je moglo utjecati na sadržaj nagodbe. (5) Sud iz stavka 3. ovoga članka po službenoj će dužnosti odbiti ovrhu inozemne nagodbe ako utvrdi:		
--	--	--	--

	- da spor prema odredbama ovoga Zakona ne može biti riješen u medijaciji - da je nagodba u suprotnosti s javnim poretком Republike Hrvatske.		
Članak 7. Tajnost mirenja 1. Budući da je namjera da se mirenje vodi na način koji poštuje tajnost, države članice osiguravaju da niti miritelji, niti osobe uključene u provođenje postupka mirenja ne moraju, osim ako se stranke ne dogovore drukčije, svjedočiti u građanskim ili trgovačkim sudskim postupcima ili arbitraži u vezi s informacijama koje proizlaze iz ili koje su u vezi s postupkom mirenja, osim: (a) kada je to potrebno zbog važnih razloga javnog poretка dotične države članice, posebno kada je to potrebno za osiguravanje zaštite interesa djece ili za sprečavanje nanošenja štete fizičkom ili psihološkom integritetu osobe; ili (b) kada je otkrivanje sadržaja sporazuma koji proizlazi iz mirenja potrebno za provedbu ili izvršenje sporazuma.	Dopuštenost dokaza Članak 29. (1) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku nije dopušteno davati izjave, predlagati dokaze ili podnositi drugi dokaz u bilo kojem obliku, ako se takav dokaz odnosi na: - činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila medijaciju, osim u svezi dokazivanja ispunjavanja dužnosti iz članka 14. stavka 1. ovoga Zakona - izjave o činjenicama ili prijedlozima koje su stranke iznosile u medijaciji	U potpunosti preuzeto	

2. Ništa u stavku 1. ne sprečava države članice da donesu strože mjere za zaštitu tajnosti mirenja.	- priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom medijacije, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe - isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe medijacije, osim ako je zakonom propisano da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe - spremnost stranaka da tijekom medijacije prihvate prijedloge iznesene u medijaciji - druge iznesene prijedloge u medijaciji. (2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator i osobe koje sudjeluju u medijaciji u bilo kojem svojstvu ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz medijacije ili su s njom povezani. (3) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku dokazi iz stavka 1. ovoga članka odbacit će se kao nedopušteni.		
--	---	--	--

	(4) Dokazi iz stavka 1. ovoga članka se u postupku pred arbitražom, sudom ili drugim državnim tijelom mogu upotrijebiti u dokazne svrhe samo iznimno: - pod uvjetima i u opsegu koji zahtijeva zakon, ako je to nužno zbog zaštite javnog poretka Republike Hrvatske, ili - ako je to potrebno za provedbu ili ovrhu nagodbe. (5) Osobe koje postupe suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka odgovorne su za štetu koju time prouzroče. (6) Odredbe stavaka 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se bez obzira na to je li arbitražni, sudski ili drugi postupak povezan sa sporom glede kojeg se vodila ili se vodi medijacija. (7) Osim u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, dokazi koji su inače dopušteni u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku neće bit nedopušteni samo zato jer su bili upotrijebljeni u medijaciji.		
--	---	--	--

Članak 8. Utjecaj mirenja na rokove zastare i prekluzivne rokove 1. Države članice osiguravaju da stranke koje odaberu mirenje u pokušaju rješavanja spora nisu spriječene u započinjanju sudskog postupka i arbitraže u odnosu na taj spor, zbog isteka prekluzivnih rokova ili rokova zastare u postupku mirenja. 2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje odredbe o rokovima zastare i prekluzivnim rokovima u međunarodnim sporazumima kojima su države članice stranke.	Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe Članak 31. (1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješenja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog proteka zastarnog ili prekluzivnog roka. (2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja informativnog sastanka o medijaciji i za vrijeme trajanja medijacije. (3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje informativni sastanak o medijaciji i medijacija.	U potpunosti preuzeto	

Članak 9. Informacije za širu javnost Države članice potiču, na bilo koji način koji smatraju prikladnim, stavljanje široj javnosti na raspolaganje, posebno putem interneta, informacija o tome kako mogu stupiti u kontakt s miriteljima i organizacijama koje pružaju usluge mirenja.	Svrha zakona Članak 3. (1) Svrha je ovoga Zakona izbjegavanje pokretanja sudskih postupaka, stvaranje uvjeta za sporazumno rješavanje sporova medijacijom, olakšavanje pristupa medijaciji kao odgovarajućem postupku rješavanja sporova, osiguravanje raspoloživosti medijacije, jačanje svijesti o medijaciji kroz poticanje njezine primjene te osiguravanje uravnoteženog odnosa između medijacije i sudskog postupka. (2) Medijacija se provodi prije ili tijekom sudskog postupka. (3) Nakon što odluka nadležnog tijela o sporu postane pravomoćna i ovršna, u medijaciji se može	U potpunosti preuzeto	

	sporazumijevati o načinu i uvjetima provedbe odluke te o drugim pitanjima. (4) Radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona poticat će se korištenje medijacije, edukacija medijatora, a putem sredstava javnog priopćavanja, elektroničkih i drugih medija objavljivat će se informacije o medijacijama, uključujući informacije o institucijama za medijaciju i medijatorima.		
Članak 10. Informacije o nadležnim sudovima i tijelima Komisija na primjeren način omogućava javnu dostupnost informacija o nadležnim sudovima ili tijelima o kojima je dobila obavijest od država članica u skladu s člankom 6. stavkom 3.		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 10. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na obveze Europske komisije.

Članak 11. Preispitivanje Najkasnije 21. svibnja 2016., Komisija Europskom parlamentu i Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Direktive. U izvješću se razmatra razvoj mirenja u Europskoj uniji i utjecaj ove Direktive u državama članicama. Po potrebi, izvješću se prilažu prijedlozi za prilagodbu ove Direktive.		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 11. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na obveze Europske komisije.
Članak 12. Prijenos 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 21. svibnja 2011., osim članka 10., s kojim se usklađenje mora završiti najkasnije do 21. studenoga 2010. One o tome odmah obavješćuju Komisiju. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog	Usklađenost s pravnim aktima Europske unije Članak 2. Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi: Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3, 24. 5. 2008.) Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od	U potpunosti preuzeto	

prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.	16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8, 30. 4.2014.) i Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17, 26.11.2019.).		
Članak 13. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 13. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na stupanje na snagu Direktive.
Članak 14. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 14. nije potrebno preuzimanje jer se odredbom uređuju adresati Direktive.

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o medijaciji (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet Ovom Direktivom utvrđuju se odredbe koje olakšavaju ujednačenu primjenu i provedbu u praksi prava zajamčenih člankom 45. UFEU-a i člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011. Ova Direktiva primjenjuje se na građane Unije koji ostvaruju ta prava i članove njihovih obitelji („radnici Unije i članovi njihovih obitelji”).		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu rada (NN 118/18) članak/članci članak 2. Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeće direktive Europske unije: - Direktiva Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC (SL L 14, 20. 1. 1998.) - Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376/36, 12. 12. 2006.) i - Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8, 30. 4. 2014.).
Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na sljedeća pitanja, kako je navedeno u člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011, u području slobode kretanja radnika: (a) pristup zaposlenju;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu rada (NN 118/18) članak/članci Članak 8. Državljeni država članica Europske unije, Europskoga gospodarskog prostora i državljani Švicarske Konfederacije i članovi njihovih obitelji u pravima i dužnostima utvrđenim ovim Zakonom izjednačeni su s hrvatskim državljanima.

(b) uvjete zapošljavanja i rada, posebno s obzirom na primitke od rada, otpuštanje, zdravlje i sigurnost na radu te, ako radnici Unije postanu nezaposleni, vraćanje na posao ili ponovno zapošljavanje; (c) pristup socijalnim i poreznim povlasticama; (d) članstvo u sindikatima i pravo biti izabran u predstavnička tijela radnika; (e) pristup osposobljavanju; (f) pristup stanovanju; (g) pristup obrazovanju, naukovanju i strukovnom osposobljavanju za djecu radnika Unije; (h) pomoć koju pružaju uredi za zapošljavanje. 2. Područje primjene ove Direktive istovjetno je području primjene Uredbe (EU) br. 492/2011.			
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18) članak/članci Članak 45.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17) članak/članci Članak 24., 77.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strukovnom obrazovanju (NN 30/09, 24/10, 22/13, 25/18) članak/članci Članak 2.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o umjetničkom obrazovanju (NN 130/11) članak/članci Članak 3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci Članak 8., 23., 140., 165.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima. (NN 130/11, 74/13, 69/17, 46/18) članak/članci Članak 153.
Članak 3. Zaštita prava 1. Države članice osiguravaju da, nakon mogućeg obraćanja drugim nadležnim tijelima, uključujući, kada to smatraju prikladnim, postupke mirenja, sudski	Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe Članak 31. (1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) članak/članci Čl. 65., 77., 88., 89., 206., 434.

postupci za ispunjavanje obveza na temelju članka 45. UFEU-a i članaka od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011 budu dostupni svim radnicima Unije i članovima njihovih obitelji koji smatraju da su trpjeli ili trpe zbog neopravdanih ograničenja svojeg prava na slobodno kretanje ili prepreka tom pravu ili koji se smatraju oštećenima zbog neprimjene načela jednakog postupanja u odnosu na njih, čak i nakon što je prestao odnos u kojem je navodno postojalo ograničenje i prepreka ili diskriminacija.	pokušaja mirnog rješenja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog protoka zastarnog ili prekluzivnog roka. (2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja informativnog sastanka o medijaciji i za vrijeme trajanja medijacije. (3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok traje informativni sastanak o medijaciji i medijacija.		
2. Države članice osiguravaju da udruženja, organizacije, uključujući socijalne partnere, ili drugi pravni subjekti, koji, u skladu s kriterijima utvrđenima u njihovu nacionalnom pravu, praksi ili kolektivnim ugovorima, imaju legitimni interes u osiguravanju usklađenosti s ovom Direktivom, mogu sudjelovati, bilo u ime ili kao potpora radnicima Unije i članovima njihovih obitelji, uz njihov pristanak, u svim sudskim i/ili upravnim postupcima predviđenima radi ostvarivanja prava iz članka 1. 3. Stavak 2. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje druge nadležnosti i kolektivna prava socijalnih partnera, predstavnika radnika i poslodavaca, prema potrebi, uključujući pravo na poduzimanje radnji		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08, 112/12) članak/članci Čl. 1., 9., 24.

u ime kolektivnog interesa, u okviru nacionalnog prava ili prakse. 4. Stavak 2. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna pravila u vezi sa zastupanjem i obranom u sudskim postupcima. 5. Stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila o rokovima za ostvarivanje prava iz članka 1. Međutim, ti nacionalni rokovi ne smiju ostvarivanje tih prava učiniti praktički nemogućim ili iznimno teškim. 6. Države članice u svoje nacionalne pravne sustave uvode mjere koje su potrebne za zaštitu radnika Unije od svakog nepovoljnog postupanja ili nepovoljnih posljedica koji su reakcija na pritužbu ili postupak čiji je cilj osiguranje poštovanja prava iz članka 1.			
Članak 4. Tijela za promicanje jednakog postupanja i potporu radnicima Unije i članovima njihovih obitelji 1. Svaka država članica imenuje jednu ili više struktura ili tijela („tijela”) za promicanje, analizu, praćenje i potporu jednakog postupanja prema radnicima		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o tržištu rada (NN 118/18) članak/članci Članak 82. Zavod, na temelju javnih ovlasti, obavlja sljedeće poslove: 1) prati, analizira i istražuje gospodarska, socijalna i druga kretanja, zaposlenost, zapošljavanje i nezaposlenost te njihove međusobne utjecaje na temelju čega predlaže mjere za unapređenje zapošljavanja

Unije i članovima njihovih obitelji bez diskriminacije na temelju državljanstva, neopravdanih ograničenja ili prepreka njihovu pravu na slobodno kretanje te poduzima potrebne mjere za pravilno funkcioniranje takvih tijela. Ta tijela mogu biti dio postojećih tijela na nacionalnoj razini koja imaju slične ciljeve. 2. Države članice osiguravaju da nadležnosti tih tijela uključuju: (a) pružanje ili osiguravanje pružanja neovisne pravne i/ili druge pomoći radnicima Unije i članovima njihovih obitelji, ne dovodeći u pitanje njihova prava te prava udruženja, organizacija i drugih pravnih subjekata iz članka 3.; (b) djelovanje kao kontaktna točka s odgovarajućim kontaktnim točkama u drugim državama članicama radi suradnje i razmjene relevantnih informacija; (c) provođenje ili naručivanje nezavisnih istraživanja i analiza u vezi s neopravdanim ograničenjima i preprekama pravu na slobodno kretanje, ili diskriminacijom na temelju državljanstva, radnika Unije i članova njihovih obitelji;			2) vodi evidencije i izdaje potvrde o nezaposlenima i drugim osobama, posreduje pri zapošljavanju između poslodavaca i osoba koje traže zaposlenje, prati potrebe za radnicima, njihovo zapošljavanje te u tom smislu surađuje s poslodavcima u Republici Hrvatskoj i drugim državama članicama Europske unije, Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije 3) samostalno ili u suradnji sa socijalnim partnerima, obrazovnim ustanovama i drugim pravnim osobama organizira i provodi programe profesionalnog usmjeravanja, obrazovanja te druge oblike aktivne politike zapošljavanja 4) surađuje s obrazovnim ustanovama radi usklađivanja obrazovnih programa s potrebama za radnicima i provođenja profesionalnog usmjeravanja 5) prati provedbu programa obrazovanja koje organizira, odnosno troškove snosi Zavod, u cilju vrednovanja stečenih kompetencija polaznika i učinkovitosti programa s obzirom na zapošljivost 6) provodi međunarodne ugovore o zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti
---	--	--	--

(d)osiguravanje objavljivanja nezavisnih izvješća i izrada preporuka o bilo kojem pitanju u vezi s takvim ograničenjima i preprekama ili diskriminacijom; (e)objavljivanje relevantnih informacija o primjeni pravila Unije o slobodnom kretanju radnika na nacionalnoj razini. U odnosu prema prvom podstavku točki (a), u slučaju kada tijela pružaju pomoć u pravnim postupcima, ta je pomoć besplatna za osobe koje nemaju dovoljno sredstava, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom.			7) obavlja poslove zapošljavanja hrvatskih državljana u inozemstvu i ostvarivanja njihovih prava 8) rješava o pravima nezaposlenih osoba i obavlja isplatu naknada na temelju donesenih rješenja 9) podnosi jednom godišnje Vladi Republike Hrvatske i Gospodarsko-socijalnom vijeću izvješće o radu Zavoda i to do 30. travnja za proteklu godinu i 10) obavlja druge poslove utvrđene ovim i drugim posebnim zakonima, Statutom i aktima Zavoda.
3. Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke kontaktnih točaka i sve ažurirane informacije ili promjene u vezi s njima. Komisija vodi popis svih kontaktnih točaka i stavlja ga na raspolaganje državama članicama.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Uredba o preuzimanju Direktive 2014/54/EU o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (NN 49/16) članak/članci Članak 3., 4.
4. Države članice osiguravaju da su postojeća ili novoosnovana tijela svjesna dostupnosti postojećih službi informiranja i potpore na razini Unije, kao što su Vaša Europa, SOLVIT, EURES, mreža „Enterprise Europe Network” i jedinstvene kontaktne točke, da ih mogu iskoristiti i surađivati s njima. 5. Kad se zadaće iz stavka 2. ne dodjeljuju samo jednom tijelu nego više		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13,) članak/članci Članak 5.

njih, države članice osiguravaju da te zadaće budu primjereno koordinirane.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o inspektoratu rada (NN 19/14) članak/članci Članak 3.
Članak 5. Dijalog Države članice promiču dijalog sa socijalnim partnerima i odgovarajućim nevladinim organizacijama koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, imaju legitiman interes u doprinosu borbi protiv neopravdanih ograničenja prava na slobodno kretanje i prepreka tom pravu, i diskriminacije na temelju državljanstva, radnika Unije i članova njihovih obitelji s ciljem promicanja načela jednakog postupanja.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci Čl. 221. Dodaj komentar na članak 221 22Ispis članka (1) Radi utvrđivanja i ostvarivanja usklađenih djelatnosti u svrhu zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih prava, odnosno interesa radnika i poslodavaca, vođenja usklađene gospodarske, socijalne i razvojne politike, poticanja sklapanja i primjene kolektivnih ugovora te njihova usklađivanja s mjerama gospodarske, socijalne i razvojne politike, može se osnovati Gospodarsko-socijalno vijeće na nacionalnoj razini. (2) Djelatnost Gospodarsko-socijalnog vijeća temelji se na trostranoj suradnji Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), sindikata i udruga poslodavaca, kojima je reprezentativnost utvrđena na nacionalnoj razini, na rješavanju

			gospodarskih i socijalnih pitanja i problema. (3) Gospodarsko-socijalno vijeće na nacionalnoj razini: 1) prati, izučava i ocjenjuje utjecaj gospodarske politike i mjera gospodarske politike na socijalnu stabilnost i razvoj 2) prati, izučava i ocjenjuje utjecaj socijalne politike i mjera socijalne politike na gospodarsku stabilnost i razvoj 3) prati, izučava i ocjenjuje utjecaj promjena cijena i plaća na gospodarsku stabilnost i razvoj 4) daje obrazloženo mišljenje ministru o svim problemima vezanim uz sklapanje i primjenu kolektivnih ugovora 5) predlaže Vladi, poslodavcima i sindikatima, odnosno njihovim udrugama i udrugama više razine vođenje usklađene politike cijena i plaća 6) utvrđuje listu miritelja 7) daje mišljenje na pravilnik o načinu izbora miritelja i provođenju postupka mirenja 8) daje mišljenje na pravilnik o načinu izbora arbitra i provođenju postupka arbitraže 9) potiče mirno rješavanje kolektivnih radnih sporova
--	--	--	--

		10) daje mišljenje o prijedlozima zakona iz područja rada i socijalne sigurnosti 11) promiče ideju trostrane suradnje Vlade, reprezentativnih sindikata i reprezentativnih udruga poslodavaca na rješavanju gospodarskih i socijalnih pitanja i problema 12) daje mišljenje i prijedloge ministru u vezi s drugim pitanjima uređenima posebnim zakonom. (4) Gospodarsko-socijalno vijeće osniva se sporazumom Vlade, sindikata i udruga poslodavaca više razine. (5) Sporazumom iz stavka 4. ovoga članka pobliže se određuju sastav i ovlaštenja Gospodarsko-socijalnog vijeća. (6) Gospodarsko-socijalno vijeće može osnovati povjerenstva za pojedina pitanja iz svoga djelokruga. (7) Gospodarsko-socijalno vijeće donosi poslovnik kojim će urediti način donošenja odluka iz svojeg djelokruga. (8) Svaki član Gospodarsko-socijalnog vijeća može podnijeti prijedlog za razmatranje pitanja, odnosno za donošenje odluke iz nadležnosti Gospodarsko-socijalnog vijeća. (9) Ako Gospodarsko-socijalno vijeće nije osnovano ili je prestalo s radom, te zbog tih razloga ne utvrdi listu miritelja, listu arbitara, odnosno članova arbitražnog vijeća ili ako zbog
--	--	---

			tih razloga nije dalo mišljenje na pravilnik o načinu izbora miritelja i postupku mirenja iz članka 207. stavka 3. ovoga Zakona i na pravilnik o načinu izbora arbitara i postupka arbitraže iz članka 151. stavka 7. ovoga Zakona, ova pitanja uređuje ministar. (10) Ako Gospodarsko-socijalno vijeće nije osnovano ili je prestalo s radom, ministar, u skladu s pravilnicima iz stavka 9. ovoga članka, donosi odluku o imenovanju miritelja u kolektivnom radnom sporu, odnosno arbitra u postupku arbitraže.
Članak 6. Pristup informacijama i njihovo širenje 1. Države članice osiguravaju da se zainteresirane osobe diljem njihovog državnog područja, a posebno radnici i poslodavci u Uniji, na sve odgovarajuće načine upoznaju s odredbama donesenima u skladu s ovom Direktivom i u skladu s člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011. 2. Države članice osiguravaju, na više od jednog službenog jezika institucija Unije, jasne, besplatne, lako dostupne, sveobuhvatne i aktualne informacije o pravima zajamčenima pravom Unije u		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sustavu državne uprave (NN 66/19 155/23) članak/članci Čl. 32. (1) Odgovor na podnesak kojim se traži mišljenje o odgovarajućoj primjeni zakona i drugih propisa stvarno nadležno tijelo dostavlja podnositelju u roku od 30 dana od dana zaprimanja podneska. (2) Ako je podnesak iz stavka 1. ovoga članka zaprimilo nenadležno tijelo, on će se bez odgode ustupiti stvarno nadležnom tijelu uz obavijest podnositelju. (3) Ako zakonom nije drukčije propisano, odredbe ovoga članka primjenjuju se i na predstavke, pritužbe i druge podneske koji upućuju

vezi sa slobodnim kretanjem radnika. Te bi informacije također trebale biti lako dostupne putem službi Vaša Europa i EURES.			na nezakonitost ili nepravilnost u obavljanju poslova državne uprave, uključujući i predstavke kojima državni službenici ukazuju na neučinkovitost u primjeni zakona i drugih propisa odnosno na neučinkovitost u radu tijela državne uprave.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15) članak/članci Čl. 6.
Članak 7. Minimalni zahtjevi 1. Države članice mogu uvesti ili nastaviti provoditi odredbe koje su s obzirom na zaštitu načela jednakog postupanja povoljnije od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi. 2. Države članice mogu predvidjeti da nadležnosti tijela iz članka 4. ove Direktive za promicanje, analizu, praćenje i potporu jednakom postupanju prema radnicima Unije i članovima njihovih obitelji bez diskriminacije na		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona

temelju državljanstva obuhvaćaju i pravo na jednako postupanje bez diskriminacije na temelju državljanstva svih građana Unije koji ostvaruju svoje pravo na slobodno kretanje i članova njihovih obitelji, u skladu s člankom 21. UFEU-a i Direktivom 2004/38/EZ. 3. Provedba ove Direktive ni u kojem slučaju ne smije biti dovoljan razlog za smanjenje razine zaštite radnika Unije i članova njihovih obitelji u područjima na koja se ona primjenjuje, ne dovodeći u pitanje pravo država članica da na promjene stanja odgovore donošenjem zakona i drugih propisa različitih od onih koji su na snazi 20. svibnja 2014., pod uvjetom da se pritom poštuje ova Direktiva.			
Članak 8. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 21. svibnja 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona

njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.			
Članak 9. Izvješće Komisija do 21. studenoga 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi ove Direktive, prema potrebi s ciljem predlaganja potrebnih izmjena.		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona
Članak 10. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona

Članak 11. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstom Zakona
---	--	----------------------------------	--

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA	
1. Naziv propisa Europske unije Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije	
2. Naziv prijedloga propisa Zakon o medijaciji (II. čitanje)	
3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa	

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)
Članak 1. Svrha Svrha je ove Direktive unaprijediti provedbu prava i politika Unije u specifičnim područjima utvrđivanjem zajedničkih minimalnih standarda kojima se pruža visoka razina zaštite osobama koje prijavljuju povrede prava Unije.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 3. (1) Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti.
Članak 2. Materijalno područje primjene 1. Ovom Direktivom utvrđuju se zajednički minimalni standardi za zaštitu osoba koje prijavljuju sljedeće povrede prava Unije: (a) povrede koje su obuhvaćene područjem primjene akata Unije		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 4. (1) Ovim Zakonom propisuje se zaštita osoba koje prijavljuju nepravilnosti: a) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I Priloga ovom zakonu koji se odnose na sljedeća područja: • javnu nabavu,

navedenih u Prilogu koji se odnose na sljedeća područja: i. javnu nabavu; ii. financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma; iii. sigurnost i sukladnost proizvoda; iv. sigurnost prometa; v. zaštitu okoliša; vi. zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost; vii. sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja; viii. javno zdravlje; ix. zaštitu potrošača; x. zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava; (b) povrede koje utječu na financijske interese Unije kako je navedeno u članku 325. UFEU-a i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Unije; (c) povrede koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. UFEU-a, uključujući povrede pravila Unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti			• financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, • sigurnost i sukladnost proizvoda, • sigurnost prometa, • zaštitu okoliša, • zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost, • sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja, • javno zdravlje, • zaštitu potrošača, • zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava. b) koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije; c) koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti sa ciljem ili
--	--	--	--

poreznu prednost koja je u suprotnosti s ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit. 2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje ovlast država članica da u okviru nacionalnog prava prošire zaštitu u pogledu područja ili radnji koji nisu obuhvaćeni stavkom 1.			svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit. d) koje se odnose na druge odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes.
Članak 3. Odnos prema drugim aktima Unije i nacionalnim odredbama 1. Ako su u sektorskim aktima Unije navedenima u dijelu II. Priloga predviđena posebna pravila o prijavljivanju povreda, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ove Direktive primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno u tim sektorskim aktima Unije. 2. Ovom se Direktivom ne utječe na nadležnost država članica da jamče nacionalnu sigurnost ni na njihovu ovlast da štite svoje ključne sigurnosne interese. Ona se osobito ne primjenjuje na prijave povreda pravilâ javne nabave koja uključuje obrambene ili sigurnosne		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 4. (2) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na području obrane i nacionalne sigurnosti osim ako ista nisu obuhvaćena zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu I Priloga ovog Zakona. (3) U skladu sa stavkom 2. ovoga članka, tijela u čijem su djelokrugu poslovi nacionalne sigurnosti i obrane donijeti će posebni akt kojim će se urediti zaštita prijavitelja nepravilnosti, te postupak prijavljivanja nepravilnosti u području ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa, a vodeći računa o zaštiti ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa.

aspekte osim ako su obuhvaćena relevantnim aktima Unije. 3. Ovom se Direktivom ne utječe na primjenu prava Unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na bilo što od sljedećeg: (a) zaštitu klasificiranih podataka; (b) zaštitu obveze čuvanja odvjetničke tajne i medicinske privatnosti; (c) tajnost sudskih vijećanja; (d) pravila o kaznenom postupku. 4. Ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila o ostvarivanju prava radnika na savjetovanje sa svojim predstavnicima ili sindikatima i o zaštiti od svake neopravdane štetne mjere uzrokovane takvim savjetovanjima te o autonomiji socijalnih partnera i njihovom pravu sklapanja kolektivnih ugovora. Time se ne dovodi u pitanje razina zaštite koja se pruža ovom Direktivom.			Članak 5. (1) Ukoliko su zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu II Priloga ovom Zakonu predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ovog Zakona primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno aktima Unije iz dijela II Priloga ovog Zakona. (2) Ovim se zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na: (a) zaštitu klasificiranih podataka; (b) obvezu čuvanja odvjetničke tajne (c) obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca (d) tajnost sudskih vijećanja; (e) pravila o kaznenom postupku.
Članak 4. Osobno područje primjene 1. Ova Direktiva primjenjuje se na prijavitelje koji su zaposleni u privatnom ili javnom sektoru i stekli su informacije		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 6. Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja: 3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno

o povredama u radnom okruženju, što uključuje najmanje sljedeće osobe: (a) osobe koje imaju status radnika u smislu članka 45. stavka 1. UFEU-a, uključujući službenike; (b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba u smislu članka 49. UFEU-a; (c) dioničare i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike; (d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača. 2. Ova se Direktiva primjenjuje na prijavitelje i ako prijave ili javno razotkriju informacije o povredama stečene u okviru obavljanja poslova koje je u međuvremenu prestalo. 3. Ova Direktiva primjenjuje se i na prijavitelje čije obavljanje poslova tek treba početi u slučajevima u kojima je ta osoba stekla informacije o povredi tijekom postupka zapošljavanja ili tijekom pregovora prije sklapanja ugovora.		razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju, 5. „radno okruženje” znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti. Takve aktivnosti posebno uključuju: a) osobe u radnom odnosu b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba c) imatelje dionica i poslovnih udjela, kao i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača e) osobe koje na bilo koji način sudjeluju u djelatnostima pravne ili fizičke osobe, 8. „povezane osobe” su: a) pomagači prijavitelja nepravilnosti, b) srodnici, kolege i sve druge osobe povezane s prijaviteljem nepravilnosti
---	--	--

4. Mjere za zaštitu prijavitelja navedene u poglavlju VI. prema potrebi se primjenjuju i na: (a) prijaviteljeve pomagače; (b) treće osobe povezane s prijaviteljima, a koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju, kao što su kolege ili srodnici prijavitelja; i (c) pravne subjekte u vlasništvu prijavitelja, za koje prijavitelji rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju.			koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju, c) pravni subjekti u vlasništvu prijavitelja nepravilnosti, za koje prijavitelji nepravilnosti rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju, Članak 11. (2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osвета, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti. (3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osвета, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.
---	--	--	---

Članak 5. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „povrede” znači radnje ili propusti koji su: i. nezakoniti i odnose se na akte Unije i područja obuhvaćena materijalnim područjem primjene iz članka 2.; ili ii. u suprotnosti s ciljem i svrhom pravila iz akata Unije i područja obuhvaćenih materijalnim područjem primjene iz članka 2.; 2. „informacije o povredama” znači informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim povredama koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu tijekom obavljanja posla, te o pokušajima prikrivanja takvih povreda; 3. „prijava” ili „prijaviti” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama; 4. „unutarnje prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama unutar pravnog subjekta u privatnom ili javnom sektoru;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 5. Definicije Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „povrede” znači radnje ili propusti koji su: i. nezakoniti i odnose se na akte Unije i područja obuhvaćena materijalnim područjem primjene iz članka 2.; ili ii. u suprotnosti s ciljem i svrhom pravila iz akata Unije i područja obuhvaćenih materijalnim područjem primjene iz članka 2.; 2. „informacije o povredama” znači informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim povredama koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu tijekom obavljanja posla, te o pokušajima prikrivanja takvih povreda; 3. „prijava” ili „prijaviti” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama; 4. „unutarnje prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama unutar
--	--	----------------------	--

5. „vanjsko prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama nadležnim tijelima; 6. „javno razotkrivanje” ili „javno razotkriti” znači stavljanje informacija o povredama na raspolaganje javnosti; 7. „prijavitelj” znači fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije o povredama stečene u okviru svojih aktivnosti povezanih s poslom; 8. „prijaviteljev pomagač” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju u postupku prijavljivanja u radnom okruženju te čija bi pomoć trebala biti povjerljiva; 9. „radno okruženje” znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o povredama i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije; 10. „prijavljena osoba” znači fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao osoba koja je počinila povredu ili s kojom je ta osoba povezana; 11. „osveta” znači svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može			pravnog subjekta u privatnom ili javnom sektoru; 5. „vanjsko prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama nadležnim tijelima; 6. „javno razotkrivanje” ili „javno razotkriti” znači stavljanje informacija o povredama na raspolaganje javnosti; 7. „prijavitelj” znači fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije o povredama stečene u okviru svojih aktivnosti povezanih s poslom; 8. „prijaviteljev pomagač” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju u postupku prijavljivanja u radnom okruženju te čija bi pomoć trebala biti povjerljiva; 9. „radno okruženje” znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o povredama i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije; 10. „prijavljena osoba” znači fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao osoba koja je počinila povredu ili s kojom je ta osoba povezana; 11. „osveta” znači svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom
---	--	--	--

uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju; 12. „daljnje postupanje” znači svaka mjera koju je primatelj prijave ili bilo koje nadležno tijelo poduzeo radi procjene točnosti navodâ iz prijave i, prema potrebi, radi rješavanja prijavljene povrede, među ostalim s pomoću mjera kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka; 13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje; 14. „nadležno tijelo” znači svako nacionalno tijelo koje je imenovano za zaprimanje prijava u skladu s poglavljem III. i pružanje povratne informacije prijavitelju i/ili koje je imenovano za obavljanje dužnosti predviđenih ovom Direktivom, posebno u pogledu daljnjeg postupanja.		okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju; 12. „daljnje postupanje” znači svaka mjera koju je primatelj prijave ili bilo koje nadležno tijelo poduzeo radi procjene točnosti navodâ iz prijave i, prema potrebi, radi rješavanja prijavljene povrede, među ostalim s pomoću mjera kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka; 13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje; 14. „nadležno tijelo” znači svako nacionalno tijelo koje je imenovano za zaprimanje prijava u skladu s poglavljem III. i pružanje povratne informacije prijavitelju i/ili koje je imenovano za obavljanje dužnosti predviđenih ovom Direktivom, posebno u pogledu daljnjeg postupanja. Članak 6. Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja: 1. „nepravilnost” znači radnje ili propuste koji su protupravni i odnose
---	--	--

			se na područje primjene i propise navedene u članku 4., ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa; 2. „informacije o nepravilnostima“ označavaju informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili neposredno treba ili je trebao započeti raditi ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti; 3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju; 4. „prijava“ ili „prijaviti“ znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima; 5. „radno okruženje“ znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala
--	--	--	---

		ili neposredno treba ili je trebala započeti. 9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osвете, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju; 10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti; 11. „prijavljena osoba“ je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju nepravilnosti navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti ili s njom povezana osoba; 12. „daljnje postupanje“ označava svaku radnju koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina, odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i,
--	--	---

			prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka; 13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje. 14. „pomagač prijavitelju nepravilnosti” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju nepravilnosti u postupku prijavljivanja u radnom okruženju. Članak 19. (1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu. Članak 23. (1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu Članak 24. (1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.
--	--	--	---

			(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 1. zaprima prijavu o nepravilnosti 2. bez odgode, a najkasnije u roku od sedam dana od dana prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja 3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osвете zbog prijave nepravilnosti 4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti 5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti 6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom 7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja
--	--	--	---

		odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu 8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja 9. nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim pravom 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito: a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje
--	--	--

			dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti. (3) Postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti provodi se sukladno propisima koje primjenjuje pučki pravobranitelj te odredbama ovoga Zakona. Članak 25. (5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.
--	--	--	---

			Članak 26. (1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.
Članak 6. Uvjeti za zaštitu prijavitelja 1. Prijavitelji imaju pravo na zaštitu na temelju ove Direktive pod uvjetom da su: (a) imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene informacije o povredama istinite u trenutku prijave i da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ove Direktive; i (b) podnijeli prijavu unutarnjim kanalima u skladu s člankom 7. ili vanjskim kanalima u skladu s člankom 10., ili su javno razotkrili informacije u skladu s člankom 15. 2. Ne dovodeći u pitanje postojeće obveze za omogućivanje anonimnih prijava u skladu s pravom Unije, ovom Direktivom ne utječe se na ovlast država		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 12. (1) Prijavitelji nepravilnosti ostvaruju pravo na zaštitu predviđenu ovim Zakonom ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja te da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ovog Zakona te ukoliko su podnijeli prijavu u skladu s odredbama ovog Zakona sustavom unutarnjeg ili vanjskog prijavljivanja nepravilnosti ili su javno razotkrili nepravilnost. (2) Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na zaštitu

članica da odluče o tome jesu li pravni subjekti u privatnom ili javnom sektoru i nadležna tijela dužni prihvatiti anonimne prijave povreda i postupati dalje na temelju njih. 3. Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o povredama, a čiji je identitet naknadno utvrđen i koje trpe osvetu imaju neovisno o tome pravo na zaštitu predviđenu poglavljem VI., pod uvjetom da ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 1. 4. Osobe koje povrede obuhvaćene područjem primjene ove Direktive prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije imaju pravo na zaštitu utvrđenu ovom Direktivom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu vanjskim kanalima. POGLAVLJE II. UNUTARNJE PRIJAVLJIVANJE I DALJNJE POSTUPANJE			neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno. (3) Osobe koje nepravilnosti obuhvaćene područjem primjene iz dijela I i II Priloga ovog Zakona prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije imaju pravo na zaštitu propisanu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.
---	--	--	---

Članak 7. Podnošenje prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje 1. Kao opće načelo i ne dovodeći u pitanje članke 10. i 15., informacije o povredama mogu se prijaviti kanalima za unutarnje prijavljivanje i postupcima predviđenima u ovom poglavlju. 2. Države članice potiču davanje prednosti podnošenju prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje pred podnošenjem prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje ako se povreda može učinkovito interno riješiti i ako prijavitelj smatra da nema rizika od osвете. 3. Odgovarajuće informacije o upotrebi kanala za unutarnje prijavljivanje iz stavka 2. pružaju se u kontekstu informacija koje daju pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru na temelju članka 9. stavka 1. točke (g) i nadležna tijela na temelju članka 12. stavka 4. točke (a) i članka 13.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti Članak 19. (1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu. Članak 21. (2) Sustav za unutarnje prijavljivanje, kao i informacije o njemu, moraju biti lako dostupni svim osobama iz radnog okruženja, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja sustava unutarnjeg prijavljivanja. Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Članak 24.
---	--	----------------------	--

			(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti, 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito: a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu b) kontakt podatke za zaprimanje prijave, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava
--	--	--	--

			e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.
Članak 8. Obveza uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje 1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje, nakon savjetovanja i u dogovoru sa socijalnim partnerima, ako je to predviđeno nacionalnim pravom. 2. Kanalima i postupcima iz stavka 1. ovog članka radnicima subjekta omogućuje se prijavljivanje informacija o povredama. Njima se i drugim osobama iz članka 4. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te članka 4. stavka 2. koje su u kontaktu s		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 8. Obveza uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje 1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje, nakon savjetovanja i u dogovoru sa socijalnim partnerima, ako je to predviđeno nacionalnim pravom. 2. Kanalima i postupcima iz stavka 1. ovog članka radnicima subjekta omogućuje se prijavljivanje informacija o povredama. Njima se i drugim osobama iz članka 4. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te članka 4. stavka 2. koje

tim subjektom u okviru aktivnosti povezanih s poslom može omogućiti prijavljivanje informacija o povredama. 3. Stavak 1. primjenjuje se na pravne subjekte u privatnom sektoru s 50 ili više radnika. 4. Prag utvrđen u stavku 3. ne primjenjuje se na subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene akata Unije iz dijelova I.B i II. Priloga. 5. Kanalima za prijavljivanje može interno upravljati osoba ili odjel koji su imenovani u tu svrhu ili ih eksterno može pružati treća osoba. Zaštitne mjere i zahtjevi iz članka 9. stavka 1. primjenjuju se i na treće osobe kojima je povjereno upravljanje kanalom za prijavljivanje pravnog subjekta u privatnom sektoru. 6. Pravni subjekti u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i svih istraga koje se trebaju provesti. Time se ne dovode u pitanje obveze čuvanja povjerljivosti, pružanja povratne informacije i rješavanja prijavljene povrede koje za takve subjekte proizlaze iz ove Direktive. 7. Nakon odgovarajuće procjene rizika, uzimajući u obzir prirodu aktivnosti		su u kontaktu s tim subjektom u okviru aktivnosti povezanih s poslom može omogućiti prijavljivanje informacija o povredama. 3. Stavak 1. primjenjuje se na pravne subjekte u privatnom sektoru s 50 ili više radnika. 4. Prag utvrđen u stavku 3. ne primjenjuje se na subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene akata Unije iz dijelova I.B i II. Priloga. 5. Kanalima za prijavljivanje može interno upravljati osoba ili odjel koji su imenovani u tu svrhu ili ih eksterno može pružati treća osoba. Zaštitne mjere i zahtjevi iz članka 9. stavka 1. primjenjuju se i na treće osobe kojima je povjereno upravljanje kanalom za prijavljivanje pravnog subjekta u privatnom sektoru. 6. Pravni subjekti u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i svih istraga koje se trebaju provesti. Time se ne dovode u pitanje obveze čuvanja povjerljivosti, pružanja povratne informacije i rješavanja prijavljene povrede koje za takve subjekte proizlaze iz ove Direktive. 7. Nakon odgovarajuće procjene rizika, uzimajući u obzir prirodu aktivnosti subjekata i posljedičnu razinu rizika, posebno za okoliš i javno
---	--	--

subjekata i posljedičnu razinu rizika, posebno za okoliš i javno zdravlje, države članice mogu zahtijevati od pravnih subjekata u privatnom sektoru s manje od 50 radnika da uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje u skladu s poglavljem II. 8. Države članice Komisiju obavješćuju o svakoj odluci koju donesu kako bi od pravnih subjekata u privatnom sektoru zahtijevale da uspostave kanale za unutarnje prijavljivanje na temelju stavka 7. Ta obavijest sadržava razloge za odluku i kriterije primijenjene u procjeni rizika iz stavka 7. Komisija o toj odluci obavješćuje druge države članice. 9. Stavak 1. primjenjuje se na sve pravne subjekte u javnom sektoru, uključujući svaki subjekt koji je u vlasništvu ili pod kontrolom takvih subjekata. Države članice iz obveze iz stavka 1. mogu izuzeti općine s manje od 10 000 stanovnika ili manje od 50 radnika odnosno druge subjekte iz prvog podstavka ovog stavka s manje od 50 radnika. Države članice mogu predvidjeti da općine mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili da tim kanalima upravljaju zajednička općinska tijela u			zdravlje, države članice mogu zahtijevati od pravnih subjekata u privatnom sektoru s manje od 50 radnika da uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje u skladu s poglavljem II. 8. Države članice Komisiju obavješćuju o svakoj odluci koju donesu kako bi od pravnih subjekata u privatnom sektoru zahtijevale da uspostave kanale za unutarnje prijavljivanje na temelju stavka 7. Ta obavijest sadržava razloge za odluku i kriterije primijenjene u procjeni rizika iz stavka 7. Komisija o toj odluci obavješćuje druge države članice. 9. Stavak 1. primjenjuje se na sve pravne subjekte u javnom sektoru, uključujući svaki subjekt koji je u vlasništvu ili pod kontrolom takvih subjekata. Države članice iz obveze iz stavka 1. mogu izuzeti općine s manje od 10 000 stanovnika ili manje od 50 radnika odnosno druge subjekte iz prvog podstavka ovog stavka s manje od 50 radnika. Države članice mogu predvidjeti da općine mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili da tim kanalima upravljaju zajednička općinska tijela u skladu s nacionalnim pravom, pod uvjetom da su dijeljeni kanali za unutarnje prijavljivanje
---	--	--	--

skladu s nacionalnim pravom, pod uvjetom da su dijeljeni kanali za unutarnje prijavljivanje različiti i autonomni u odnosu na relevantne kanale za vanjsko prijavljivanje.			različiti i autonomni u odnosu na relevantne kanale za vanjsko prijavljivanje. Članak 6. 3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju; 6. „poslodavac“ je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi, te fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja profesionalne aktivnosti u radnom okruženju 10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti; Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge
---	--	--	--

			svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje. Članak 18. (1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 14., 15. i 16. Članak 19. (2) Poslodavac koji zapošljava najmanje 50 radnika, dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Poslodavci koji zapošljavaju manje od 50 radnika mogu imati uspostavljen sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. (3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, poslodavac koji je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I točka B. i dijela II Priloga, dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti neovisno o broju zaposlenih. (4) Pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva iz članka 6. točke 7. ovog Zakona koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom i nacionalnim pravom u području radnih odnosa.
--	--	--	--

			(5) Općine mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka u skladu s propisima koji reguliraju područje lokalne samouprave. Članak 20. (1) Poslodavac je dužan: 2. imenovati povjerljivu osobu i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog: a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu Članak 21. (1) Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti i postupak imenovanja povjerljive osobe i njenog zamjenika. Članak 22. (1) Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi. (2) Povjerljiva osoba dužna je:
--	--	--	--

			1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od dana primitka 2. bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti 3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana od dana potvrde o primitku prijave ili ako potvrda nije poslana prijavitelju, nakon proteka sedam dana od dana podnošenja prijave 4. bez odgode prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem 5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave 6. pisanim putem izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od 30 dana od dana odlučivanja o prijavi 7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno posebnom zakonu
--	--	--	--

			8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. (4) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.
Članak 9. Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje 1. Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje iz članka 8. uključuju sljedeće: (a) kanale za zaprimanje prijava koji su oblikovani, uspostavljeni i djeluju na siguran način kojim se osigurava		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14. (1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj

zaštita povjerljivosti identiteta prijavitelja i svake treće osobe koja se spominje u prijavi te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja; (b) potvrdu o primitku prijave upućenu prijavitelju u roku od sedam dana od tog primitka; (c) imenovanje nepristrane osobe ili odjela nadležnih za daljnje postupanje na temelju prijave, što može biti ista osoba ili odjel koji zaprimaju prijave, i koji će održavati komunikaciju s prijaviteljem i, prema potrebi, tražiti od njega dodatne informacije i pružiti mu povratnu informaciju; (d) savjesno daljnje postupanje imenovane osobe ili odjela iz točke (c); (e) savjesno daljnje postupanje, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u slučaju anonimnih prijava; (f) razuman rok za pružanje povratne informacije, koji nije dulji od tri mjeseca od potvrde o primitku prijave ili, ako potvrda nije poslana prijavitelju, tri mjeseca od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave; (g) pružanje jasnih i lako dostupnih informacija o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima na temelju članka 10. i, prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije.			nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka. (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe. (3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka. (4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje se odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba. Članak 15.
---	--	--	---

2. Kanalima iz stavka 1. točke (a) omogućuje se podnošenje prijava u pisanom ili usmenom obliku ili na oba načina. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku. POGLAVLJE III. VANJSKO PRIJAVLJIVANJE I DALJNJE POSTUPANJE			(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka. (2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode. Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje. Članak 17. (2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava
---	--	--	---

			pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku. Članak 20. (1) Poslodavac je dužan: 2. imenovati povjerljivu osobu i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog: a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od dana primitka 3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od 30 dana, ali ne
--	--	--	---

			duljem od 90 dana od dana potvrde o primitku prijave ili ako potvrda nije poslana prijavitelju, nakon proteka sedam dana od dana podnošenja prijave 5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave 7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno posebnom zakonu 8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. (4) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.
--	--	--	---

Članak 10. Podnošenje prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 1. točku (b), prijavitelji prijavljuju informacije o povredama upotrebom kanala i postupaka iz članaka 11. i 12., nakon što su prvo prijavili kanalima za unutarnje prijavljivanje, ili izravnom prijavom kanalima za vanjsko prijavljivanje.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 23. (1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu. (2) Prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti: - nakon što je prvo podnio prijavu kroz sustav unutarnjeg prijavljivanja ili - izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.
Članak 11. Obveza uspostave kanala za vanjsko prijavljivanje i daljnjeg postupanja na temelju prijava 1. Države članice imenuju tijela koja su nadležna za zaprimanje prijava, pružanje povratne informacije u vezi s njima i daljnje postupanje na temelju njih te im osiguravaju odgovarajuće resurse. 2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela: (a) uspostave neovisne i autonomne kanale za vanjsko prijavljivanje te za		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24. (1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 1. zaprima prijavu o nepravilnosti 2. bez odgode, a najkasnije u roku od sedam dana od dana prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja 3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje

zaprimanje i postupanje s informacijama o povredama; (b) bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana od primitka prijave, potvrde taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja; (c) savjesno provode daljnja postupanja na temelju prijava; (d) u razumnom roku, koji nije dulji od tri mjeseca ili šest mjeseci u valjano opravdanim slučajevima, prijavitelju pruže povratnu informaciju; (e) obavješćuju prijavitelja o konačnom ishodu istraga potaknutih prijavom, u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom; (f) prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije pravodobno prosljeđuju informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Unije ili nacionalnim pravom. 3. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela nakon pomne procjene mogu odlučiti da je prijavljena povreda očito neznatna te da ne zahtijeva daljnje postupanje na temelju ove Direktive, osim zaključivanja postupka. Time se ne utječe na druge obveze ili druge			nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti 4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti 7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu 9. nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim pravom Članak 25. (4) U slučaju velikog priljeva prijava pučki pravobranitelj može dati prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih
---	--	--	---

primjenjive postupke za rješavanje prijavljene povrede ni na zaštitu koja se pruža ovom Direktivom u vezi s unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem. U takvom slučaju nadležna tijela obavješćuju prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju. 4. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela mogu odlučiti zaključiti postupke u vezi s repetitivnim prijavama koje ne sadržavaju značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci zaključeni, osim ako je drukčije daljnje postupanje opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima. U takvom slučaju nadležna tijela obavješćuju prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju. 5. Države članice mogu predvidjeti da u slučaju velikog priljeva prijava nadležna tijela prednost mogu dati prijavama o teškim povredama ili o povredama ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive, ne dovodeći u pitanje rok iz stavka 2. točke (d). 6. Države članice osiguravaju da svako tijelo koje je zaprimilo prijavu, ali nije nadležno za rješavanje prijavljene povrede proslijedi tu prijavu nadležnom			područjem primjene ovog Zakona. U svakom slučaju primjenjuje se rok iz stavka 5. ovog članka. (5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci. (6) Pučki pravobranitelj može, nakon izvršene procjene, odlučiti da je prijavljena nepravilnost očito neznatna te da ne zahtjeva daljnje postupanje u smislu ovog zakona. Podnositelji takve prijave uživaju i dalje zaštitu predviđenu ovim zakonom. (7) Pučki pravobranitelj može, ako prijava ne sadrži značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci okončani, a daljnje postupanje nije opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima, zaključiti postupak i tome obavijestiti prijavitelja. (8) Nadležno tijelo dužno je bez odgađanja obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu postupka nakon njegova okončanja.
--	--	--	---

tijelu u razumnom roku i na siguran način te da je prijavitelj bez odgode obaviješten o takvom prosljeđivanju.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci Stavak 6. je preuzet člankom 18. stavcima 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20) članak/članci Stavak 4. reguliran je i člankom 24. stavcima 1. i 2. Poslovnika Pučkog pravobranitelja (NN 99/13, 100/2020)
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci Člankom 7. Zakona o pučkom pravobranitelju se propisuje samostalnost i neovisnost pučkog pravobranitelja.

Članak 12. Oblikovanje kanala za vanjsko prijavljivanje 1. Kanali za vanjsko prijavljivanje smatraju se neovisnima i autonomnima ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije: (a) oblikovani su, uspostavljeni i funkcioniraju tako da se osigurava potpunost, cjelovitost i povjerljivost informacija te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja nadležnog tijela; (b) omogućuju čuvanje informacija u trajnom obliku u skladu s člankom 18. kako bi se omogućilo provođenje daljnjih istraga. 2. Kanalima za vanjsko prijavljivanje omogućuje se podnošenje prijava u pisanom i usmenom obliku. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku. 3. Ako je prijava zaprimljena kanalima koji nisu kanali za prijavljivanje iz stavaka 1. ili 2. ili ako su je zaprimili članovi osoblja koji nisu odgovorni za postupanje s prijavama, nadležna tijela		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 17. (2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku. Članak 18. (1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona. (2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno nacionalnom pravu kojim je regulirana zaštita i obrada dokumentacije. Članak 23. (3) Ako prijava nepravilnosti nije zaprimljena putem sustava za vanjsko prijavljivanje ili su ju u tijelu nadležnom za vanjsko prijavljivanje zaprimile osobe koje nisu nadležne za postupanje s prijavama, iste su ih dužne bez odgode i bez izmjena
---	--	----------------------	---

osiguravaju da je članovima osoblja koji su zaprimili prijavu zabranjeno otkriti informacije kojima bi se mogao utvrditi identitet prijavitelja ili prijavljene osobe te da ti članovi osoblja bez odgode i bez izmjena proslijede prijavu članovima osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavama. 4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenuju članove osoblja odgovorne za postupanje s prijavama, a osobito za: (a) pružanje informacija o postupcima podnošenja prijava svim zainteresiranim osobama; (b) zaprimanje prijava i daljnje postupanje na temelju prijava; (c) održavanje kontakta s prijaviteljem u svrhu pružanja povratne informacije i traženja dodatnih informacija, ako su potrebne. 5. Članovi osoblja iz stavka 4. sudjeluju u posebnom osposobljavanju za postupanje s prijavama.			proslijediti osobama nadležnima za postupanje. (4) Osobe iz stavka 3. ovog članka su pri postupanju s prijavom nepravilnosti dužni štititi identitet prijavitelja i prijavljene osobe, te podatke iz prijave.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članak 93.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) – članak 9. stavak 2.

Članak 13. Informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuju barem sljedeće informacije: (a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom; (b) podatke za kontakt za kanale za vanjsko prijavljivanje kako je predviđeno člankom 12., posebno adresu e-pošte i poštansku adresu te brojeve telefona takvih kanala, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori; (c) postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti da pojasni prijavljene informacije ili pruži dodatne informacije, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije. (d) režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, a posebno na informacije u vezi s obradom osobnih podataka u skladu s člankom 17. ove Direktive, člancima 5. i 13. Uredbe		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24. stavak 2. 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito: a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja
---	--	----------------------	---

(EU) 2016/679, člankom 13. Direktive (EU) 2016/680 i člankom 15. Uredbe (EU) 2018/1725, prema potrebi; (e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja na temelju prijava; (f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave; (g) izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti na temelju članka 21. stavka 2.; i (h) podatke za kontakt informacijskog centra ili jedinstvenog neovisnog upravnog tijela, kako je predviđeno člankom 20. stavkom 3., ako je primjenjivo.			povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.
Članak 14. Preispitivanje postupaka od strane nadležnih tijela Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela redovito, a najmanje jedanput u tri godine preispituju svoje postupke za zaprimanje prijave i daljnje postupanje na temelju njih. Pri preispitivanju takvih postupaka nadležna tijela uzimaju u obzir svoje iskustvo i iskustvo drugih nadležnih tijela i		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24. stavak 2. 8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja

sukladno tome prilagođavaju svoje postupke. POGLAVLJE IV. JAVNA RAZOTKRIVANJA			
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) – članci 16. do 18.
Članak 15. Javna razotkrivanja 1. Osoba koja javno razotkriva informacije ima pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta: (a) osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili izravno vanjskim kanalima u skladu s poglavljima II. i III., ali u roku iz članka 9. stavka 1. točke (f) ili članka 11. stavka 2. točke (d) nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 26. (1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti. (2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim Zakonom ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta: 1. osoba je prvo podnijela prijavu sustavom unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja, ili izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje, ali u roku iz članka 22. stavka 2. točka 4. ovoga Zakona ili u roku iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete

(b) osoba je ima opravdan razlog vjerovati da: i. povreda može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete; ili ii. u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se povreda djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja, primjerice ako bi dokazi mogli biti skriveni ili uništeni ili ako bi tijelo moglo biti u dosluhu s počiniteljem povrede odnosno sudjelovati u povredi. 2. Ovaj se članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima na temelju posebnih nacionalnih odredaba kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja. POGLAVLJE V. ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA UNUTARNJE I VANJSKE PRIJAVE			odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; ili ako 2. prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da: a) nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete ili b) u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.
---	--	--	--

Članak 16. Dužnost povjerljivosti 1. Države članice osiguravaju da se identitet prijavitelja bez izričitog pristanka te osobe ne otkriva nikome tko nije ovlašten član osoblja nadležan za zaprimanje prijava ili daljnje postupanje na temelju njih. To se primjenjuje i na sve druge informacije iz kojih se izravno ili neizravno može utvrditi identitet prijavitelja. 2. Odstupajući od stavka 1., identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Unije ili nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite pravâ na obranu prijavljene osobe. 3. Otkrivanja izvršena na temelju odstupanja predviđenog u stavku 2. podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Unije i nacionalnih pravila. Osobito se prijavitelji obavješćuju prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14. (1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka. (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe. (3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane
---	--	----------------------	---

prijaviteljima šalju pisano objašnjenje s razlozima za otkrivanje dotičnih povjerljivih podataka. 4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja zaprime informacije o povredama koje uključuju poslovne tajne ne iskorištavaju i ne otkrivaju te poslovne tajne za svrhe koje prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.			istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka. Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.
Članak 17. Obrada osobnih podataka Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Direktivom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Direktivom (EU) 2016/680. Institucije, tijela, uredi ili agencije Unije obavljaju sve razmjene ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 15. (1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka. (2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom

prijenos informacija u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725. Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.			prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.
Članak 18. Vođenje evidencije o prijavama 1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 16. Prijave se čuvaju samo onoliko dugo koliko je potrebno i razmjerno radi ispunjavanja zahtjeva koji se nameću ovom Direktivom ili drugih zahtjeva koji se nameću pravom Unije ili nacionalnim pravom. 2. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 18. (1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona. (2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno nacionalnom pravu kojim je regulirana zaštita i obrada dokumentacije. (3) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:

usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina: (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili (b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju članovi osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavom. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi prijepis poziva te da ga ovjeri potpisom. 3. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisnika razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik razgovora te da ga ovjeri potpisom. 4. Ako osoba zatraži sastanak s članovima osoblja pravnih subjekata u privatnom i javnom sektoru ili nadležnih			a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju djelatnici koji su odgovorni za postupanje s prijavom. (4) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje djelatnik odgovoran za postupanje s prijavom. (5) Ako osoba zatraži sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 17. stavkom 2. ovoga Zakona, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku. (6) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina: (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili
--	--	--	---

tijela u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 9. stavkom 2. i člankom 12. stavkom 2., pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina: (a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili (b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju članovi osoblja odgovorni za postupanje s prijavom. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik sa sastanka te da ga ovjeri potpisom. POGLAVLJE VI. MJERE ZAŠTITE			(b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju djelatnici odgovorni za postupanje s prijavom. (7) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje ponuditi će prijavitelju mogućnost provjere i ispravka prijepisa poziva iz stavka 3. ovog članka, zapisnika razgovora iz stavka 4. ovog članka i zapisnika sa sastanka iz stavka 6. ovog članka, kao i mogućnost potvrde točnosti potpisom.
---	--	--	--

Članak 19. Zabrana osvete Države članice poduzimaju potrebne mjere za zabranu svih oblika osvete nad osobama iz članka 4., uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, među ostalim posebno onih u obliku: (a)privremenog udaljavanja, otpuštanja, razrješenja ili jednakovrijednih mjera; (b)nazadovanja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje; (c)prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena; (d)uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje; (e)negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje; (f)nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju; (g)prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja; (h)diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana; (i)nepretvaranja ugovora o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme ako je radnik imao legitimno očekivanje da će mu se ponuditi stalno zaposlenje;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 6. 9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju, Članak 9. (1) Poslodavac se ne smije osvećivati, pokušavati osvećivati ili prijetiti osvetom prijavitelju nepravilnosti, povezanim osobama, te povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti, odnosno javnog razotkrivanja. (2) Osvetom iz članka 6. točke 9. osobito se smatraju postupci: a) privremenog udaljavanja, otkaza, razrješenja ili jednakovrijednih mjera b) degradiranja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje c) prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena d) uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje e) negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje
--	--	----------------------	---

(j) neprodukcija ugovora o radu na određeno vrijeme ili njegova prijevremenog raskida; (k) štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda; (l) stavljanja na crnu listu na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji; (m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja; (n) poništavanja licencije ili dozvole; (o) psihijatrijskih ili liječničkih upućivanja.		f) nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju g) prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja h) diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana i) uskrate ponude za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, a za to su bili ispunjeni zakonski uvjeti, ako je radnik imao opravdano očekivanje da će mu isti biti ponuđen j) nesklapanja uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme u skladu s odredbama nacionalnog prava u području radnih odnosa, ili njegovog prijevremenog raskida k) prouzročenja štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda l) negativnog označavanja na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja
--	--	---

			n) poništavanja licencijske ili dozvole o) upućivanje na psihijatrijske ili liječničke procjene
Članak 20. Mjere potpore 1. Države članice osiguravaju da osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup mjerama potpore, što se osobito odnosi na sljedeće: (a) sveobuhvatne i neovisne informacije i savjete koji su lako dostupni javnosti i besplatni, a odnose se na dostupne postupke i pravna sredstva za zaštitu od osвете te prava prijavljene osobe; (b) učinkovitu pomoć nadležnih tijela pred bilo kojim relevantnim tijelom koje sudjeluje u njihovoj zaštiti od osвете uključujući, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, potvrdu činjenice da imaju pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom; i (c) pravnu pomoć u kaznenim i prekograničnim građanskim postupcima u skladu s Direktivom	Usklađenost s pravnim aktima Europske unije Članak 2. Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi: Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3, 24. 5. 2008.) Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8, 30. 4. 2014.) i	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 141/2020) članak/članci Preuzeto u Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20) – članak 24. stavci 1. do 3.

(EU) 2016/1919 i Direktivom 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [48] te, u skladu s nacionalnim pravom, pravnu pomoć u daljnjim postupcima i pravno savjetovanje ili drugu pravnu pomoć. 2. Države članice mogu u okviru sudskog postupka predvidjeti financijsku pomoć i mjere potpore za prijavitelje, uključujući psihološku potporu. 3. Mjere potpore iz ovog članka može, prema potrebi, pružati informacijski centar ili jedinstveno i jasno utvrđeno neovisno upravno tijelo.	Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17, 26.11.2019.). Definicije Članak 4. (1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje: a) <i>medijacija</i> je postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje b) <i>medijator</i> je osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju c) <i>institucija za medijaciju</i> je pravna osoba upisana u Registar		
--	---	--	--

	institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju d) <i>informativni sastanak o medijaciji</i> je sastanak na kojem stranka u nazočnosti medijatora ukratko obavještava protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, a medijator strankama objašnjava prednosti rješavanja spora medijacijom. (2) Izrazi koji se koriste u ovom Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod. Djelatnosti i poslovi Nacionalnog centra Članak 8. (1) Nacionalni centar je javna ustanova koja radi ostvarenja svrhe ovoga Zakona:		
--	---	--	--

	- potiče razvoj kulture sporazumnog rješavanja sporova korištenjem medijacije - daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju - daje suglasnost na programe edukacije za medijaciju - provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora - odlučuje o upisu medijatora u Registar medijatora i o brisanju medijatora iz Registra medijatora - vodi Registar medijatora, te Registar institucija za medijaciju i izdaje potvrde iz navedenih registara - vodi evidenciju izdanih potvrda iz članka 14. stavaka 7. i 8., članka 18. stavka 1. i članka 26. stavka 3. ovoga Zakona - imenuje, na zahtjev stranaka, medijatore koji provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju, ako se stranke ne mogu sporazumjeti o osobi medijatora		
--	---	--	--

- provodi, samostalno ili u suradnji s drugim medijatorima ili institucijama za medijaciju iz članka 9. ovoga Zakona, informativni sastanak o medijaciji i medijaciju

- sustavno prikuplja podatke o medijacijama

- objavljuje informacije o medijacijama, medijatorima i institucijama za medijaciju.

(2) Djelatnosti iz stavka 1. podstavaka 2., 5. i 6. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu ovlast, dok ostale djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka Nacionalni centar obavlja kao javnu službu.

Medijacija u prekograničnim sporovima

Članak 34.

	(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima. (2) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici, a u kojoj ga druga stranka nema na dan: - kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora - kad je sud odredio medijaciju - kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije - kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju. (3) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti. (4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, u svrhu primjene članka 28. i 31. ovoga Zakona,		
--	--	--	--

	prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započet u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuje stavak 2. podstavci 1. do 3. ovoga članka. (5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku. (6) Prebivalište odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20.12.2012.).		
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 11. (1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na: 4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć

			(2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti. (3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi. Članak 13. Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će je o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje. Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za
--	--	--	--

			vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Članak 24. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito: a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje
--	--	--	---

			povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti. Članak 27. Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi. Članak 31. (1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja.
--	--	--	---

			(2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima. Članak 11. (1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na: 4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć (2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti. (3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi. Članak 13. Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja
--	--	--	--

			bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će je o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje. Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti. Članak 24. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom 10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijave i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:
--	--	--	---

		a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osвете te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti. Članak 27. Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz
--	--	--

			prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi. Članak 31. (1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja. (2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci članci 9. do 13.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članak 5., stavci 1. do 2.; članak 43., stavci 1. i 2.; članak 43.a; članak 44. stavak 5.; članak 72. stavci 1., 6. i 7.; članak 72.a – stavci 1. do 5.; članak 72.b
Članak 21. Mjere za zaštitu od osvete 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su osobe iz članka 4. zaštićene od osvete. Takve mjere uključuju, posebno, one iz stavaka od 2. do 8. ovog članka. 2. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavke 2. i 3., ako osobe prijave informacije o povredama ili javno razotkriju informacije u skladu s ovom Direktivom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 10. (1) Ako osobe prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkriju informacije u skladu s ovim Zakonom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.

odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive. 3. Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, pod uvjetom da takvo stjecanje ili pristup nisu sami po sebi činili kazneno djelo. U slučaju da stjecanje ili pristup sami po sebi čine kazneno djelo kaznena odgovornost ostaje uređena primjenjivim nacionalnim pravom. 4. Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji su nepovezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje povrede na temelju ove Direktive i dalje je uređena primjenjivim pravom Unije ili primjenjivim nacionalnim pravom. 5. U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba dokazala da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije i zbog toga pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nanesena iz osвете zbog prijave ili javnog razotkrivanja. U takvim		(2) Odredba stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 4. stavka 2. i članka 5. stavka 2. ovog Zakona. (3) Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, osim ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja samostalno kazneno djelo. (4) Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji nisu povezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje nepravilnosti na temelju ovog Zakona i dalje je uređena primjenjivim nacionalnim pravom ili pravom Europske unije. (5) U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnih razotkrivanja na temelju ovog Zakona. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imali opravdan razlog vjerovati da su prijava
--	--	--

slučajevima osoba koja je poduzela štetnu mjeru mora dokazati da je ta mjera bila utemeljena na valjano opravdanim razlozima. 6. Osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup korektivnim mjerama protiv osvete, uključujući privremenu pomoć do okončanja sudskog postupka, u skladu s nacionalnim pravom. 7. U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog клевете, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, osobe iz članka 4. ne snose nikakvu odgovornost zbog prijava ili javnih razotkrivanja na temelju ove Direktive. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive. Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o povredama koje su obuhvaćene područjem primjene ove Direktive, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava			ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona. (6) Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovog Zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete za zaštitu iz ovog Zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Europske unije ili nacionalnim pravom. Članak 11. (1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na: 1. zaštitu identiteta i povjerljivosti 2. sudsku zaštitu 3. naknadu štete 4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć 5. drugu zaštitu predviđenu u postupcima propisanim ovim Zakonom. (2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.
--	--	--	--

uvjete iz ove Direktive, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u skladu s uvjetima iz članka 3. stavka 2. Direktive (EU) 2016/943. 8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale pravna sredstva i potpunu naknadu pretrpljene štete osobama iz članka 4. u skladu s nacionalnim pravom.			(3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi. Članak 25. (3) Ako prijava o nepravilnosti upućuje na postojanje osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje po sadržaju prijave postupat će prema odredbama kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske. Članak 28. (1) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti stvarno su nadležni: 1. općinski sudovi i Općinski radni sud u Zagrebu 2. trgovački sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz spora za koji je taj sud stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen parnični postupak 3. upravni sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz upravnog spora za koji je taj sud
---	--	--	---

			stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen upravni spor. (2) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti mjesno je nadležan sud sjedišta, prebivališta ili boravišta tuženika ili tužitelja, ili sud na čijem je području osвета poduzeta ili je nastupila njena posljedica. (3) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti, a osobito pri određivanju rokova i ročišta, sud će uvijek obraćati osobitu pažnju na potrebu hitnog rješavanja sporova za zaštitu prijavitelja nepravilnosti. Članak 29. (1) Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje se u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti. (2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se: 1. utvrdi da je prema prijavitelju nepravilnosti poduzeta osвета 2. zabrani poduzimanje i ponavljanje osvete te da se uklone njene posljedice prema prijavitelju nepravilnosti 3. naknadi šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ovim Zakonom 4. presuda kojom je utvrđena povreda prava prijavitelja nepravilnosti iz
--	--	--	--

		razloga predviđenih ovim stavkom objavi u medijima na trošak tuženika. (3) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka mogu se istaknuti zajedno sa zahtjevima za zaštitu drugih prava o kojima se odlučuje u parničnom postupku ako su svi zahtjevi u međusobnoj vezi i ako je isti sud stvarno nadležan za njih, bez obzira na to je li za te zahtjeve propisano rješavanje u redovitom ili u posebnom parničnom postupku, osim sporova o smetanju posjeda. U tom slučaju primjenjuju se pravila za vrstu spora o kojoj je riječ, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. (4) Presuda kojom se nalaže objava u medijima obvezuje nakladnika medija u kojem treba objaviti presudu. Članak 31. (1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osвете zbog prijave ili javnog razotkrivanja. (2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili
--	--	---

			propust bio utemeljen na opravdanim razlozima. Članak 32. (1) U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi postupak može odrediti privremene mjere u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. (2) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja, tijekom te nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena. (3) Prijavitelj nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi u postupku pokrenutom radi privremene mjere.
Članak 22. Mjere za zaštitu prijavljenih osoba 1. Države članice osiguravaju da prijavljene osobe, u skladu s Poveljom, imaju potpuno pravo na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje te na pretpostavku nedužnosti i prava na		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14. (1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i

obranu, uključujući pravo na saslušanje i pravo na pristup svojem predmetu. 2. Nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju zaštitu identiteta prijavljenih osoba tijekom trajanja istraga potaknutih prijavom ili javnim razotkrivanjem. 3. Pravila utvrđena u člancima 12., 17. i 18. u vezi sa zaštitom identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.		njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka. (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe. (3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka. (4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje se odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba. Članak 15.
---	--	--

			(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka. (2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode. Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.
--	--	--	---

		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članci 18., 19., 28., 30.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članci 3., 5., 11., 184., 377., 378., 463., 464., 490., 491.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) – članak 348.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci Preuzeto u Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) – članak 105.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21) članak/članci Preuzeto u Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21) – članak 66.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17) članak/članci Preuzeto u Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18) – članci 84., 85., 145., 150., 191., 211.
Članak 23. Sankcije 1. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za fizičke ili pravne osobe koje: (a) sprječavaju ili pokušavaju spriječiti podnošenje prijave; (b) se osvećuju protiv osoba iz članka 4.; (c) pokreću zlonamjerne postupke protiv osoba iz članka 4.; (d) krše dužnost čuvanja povjerljivosti identiteta prijavitelja, kako je navedeno u članku 16. 2. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za prijavitelje za koje je utvrđeno da su svjesno prijavili ili javno razotkrili lažne informacije. Države članice također predviđaju mjere za naknadu štete proizišle iz takvih prijava ili javnih		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 36. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako: 1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.) 2. pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba, te povjerljivih osoba i njenih zamjenika (članak 8. stavak 3.) 3. bez pristanka otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti ili prijavljene osobe, odnosno podatke na osnovu kojih se može otkriti njihov identitet, te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavak 1. , 2. i 4.) 4. ako se osvećuje, pokušava osvetiti ili prijeti osvetom prijavitelju nepravilnosti povezanoj osobi, te

razotkrivanja u skladu s nacionalnim pravom.			povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9. stavak 1.) 5. ne zaštiti prijavitelja nepravilnosti od osвете i ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja osвете i otklanjanja njezinih posljedica (članak 20. stavak 1. točka 3. .) 6. utječe ili pokuša utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 22. stavak 3.). (2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi. (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba obrtnik. (4) Za prekršaje iz stavka 1. točka 1., 3., 4., i 6. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba. Članak 37. Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite
---	--	--	--

			osim ako se ne radi o kaznenom djelu (članak 12. stavak 1.).
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci Preuzeto u Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) - članak 304.
Članak 24. Nemogućnost odstupanja od prava i pravnih sredstava Države članice osiguravaju da bilo kojim sporazumom, politikom, oblikom ili uvjetom zapošljavanja, uključujući arbitražne postupke prije spora, ne može doći do odstupanja ili ograničavanja prava i pravnih sredstava predviđenih ovom Direktivom. POGLAVLJE VII. ZAVRŠNE ODREDBE		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 8. (2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti nemaju pravni učinak. Članak 9. (3) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se poslodavac osvećuje prijavitelju nepravilnosti ili povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti

			ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak. Članak 21. (3) Aktom iz stavka 1. ovoga članka ne može se smanjiti opseg prava ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti iz ovoga Zakona. (4) Akt iz stavka 1. ovoga članka koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak.
Članak 25. Povoljniji tretman i klauzula o neregresiji 1. Države članice mogu uvesti ili zadržati odredbe koje su povoljnije za prava prijavitelja od onih utvrđenih u ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje članak 22. i članak 23. stavak 2. 2. Provedba ove Direktive ni u kojem slučaju ne predstavlja osnovu za smanjenje razine zaštite koju države članice već pružaju u područjima obuhvaćenima ovom Direktivom.		Nije potrebno preuzimanje	RH se nije opredijelila za korištenje mogućnosti iz stavka 1.

Članak 26. Prenošenje i prijelazno razdoblje 1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. prosinca 2021. 2. Odstupajući od stavka 1., u pogledu pravnih subjekata u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika, države članice do 17. prosinca 2023. stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s obvezom uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje na temelju članka 8. stavka 3. 3. Kada države članice donose odredbe iz stavaka 1. i 2., te odredbe sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.		Nije potrebno preuzimanje	Usmjeravajuća odredba.
---	--	---------------------------	------------------------

Članak 27. Izvrješćivanje, ocjenjivanje i preispitivanje 1. Države članice dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije o provedbi i primjeni ove Direktive. Komisija na temelju dostavljenih informacija do 17. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi i primjeni ove Direktive. 2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvrješćivanja utvrđene u drugim pravnim aktima Unije, države članice svake godine Komisiji, po mogućnosti u agregiranom obliku, podnose sljedeće statističke podatke o prijavama iz poglavlja III., ako su dostupni na središnjoj razini u dotičnoj državi članici: (a) broj prijava koje su zaprimila nadležna tijela; (b) broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod; i (c) ako su utvrđeni, procijenjenu financijsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim povredama. 3. Uzimajući u obzir svoje izvješće podneseno u skladu sa stavkom 1. i statističke podatke država članica dostavljene u skladu sa stavkom 2.,		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 40. Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa svake godine dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavljenim nepravilnostima pučkom pravobranitelju. Ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu imovinsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.
---	--	---------------	--

Komisija do 17. prosinca 2025. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o procjeni učinka nacionalnih propisa kojima se prenosi ova Direktiva. U izvješću se ocjenjuje način funkcioniranja ove Direktive i razmatra potreba za dodatnim mjerama uključujući, prema potrebi, za izmjenama s ciljem proširenja područja primjene ove Direktive na druge akte Unije ili područja, posebno na poboljšanje radnog okruženja radi zaštite zdravlja i sigurnosti radnika te radnih uvjeta. Pored ocjenjivanja iz prvog podstavka, u izvješću se ocjenjuje kako su države članice iskoristile postojeće mehanizme suradnje u sklopu svojih obveza daljnjeg postupanja na temelju podnesenih prijava o povredama obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive te, općenitije, kako surađuju u slučajevima povreda s prekograničnom dimenzijom. 4. Komisija objavljuje izvješća iz stavaka 1. i 3. i osigurava jednostavan pristup njima.			
--	--	--	--

Članak 28. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.
Članak 29. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Nije potrebno preuzimanje.
PRILOG Dio I. A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava: 1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena: i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci PRILOG Dio I. A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava: 1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:

2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.); ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.); iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.); iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.). 2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim: i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru			i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.); ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.); iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.); iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.). 2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim:
---	--	--	---

vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.); ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.). B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva		i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetskom, prometnom i telekomunikacijskom sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.); ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.). B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: 1. Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i
--	--	--

2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena: i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.); ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.); iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.); iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.); v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno			bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena: i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.); ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.); iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.);
--	--	--	--

poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.); vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.); vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.); viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.); ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.); x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004.			iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.); v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.); vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.); vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.); viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br.
---	--	--	---

o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.); xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.); xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.); xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.); xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.);			648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.); ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.); x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.); xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.); xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.);
--	--	--	--

xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.); xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.); xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.); xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja			xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.); xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.); xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.); xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ,
--	--	--	--

2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.); xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.); xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.). C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda: 1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni: i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.); ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s		2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.); xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.); xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.); xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.); xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26.
---	--	--

njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.); iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.). 2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena: i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.); ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.); iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i			lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.). C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda: 1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni: i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.); ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi
--	--	--	---

uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.). D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa: 1.Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.). 2.Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.). 3.Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni: i.Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.); ii.Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);			(EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.); iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.). 2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena: i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.); ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.); iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.). D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:
--	--	--	--

iii.Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.). 4.Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni: i.Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.); ii.Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.); iii.Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.); iv.Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni			1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.). 2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.). 3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni: i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.); ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.); iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta
--	--	--	--

Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.); v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.); vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.); vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.). 5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.). E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša: 1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti			za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.). 4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni: i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.); ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.); iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.); iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);
--	--	--	--

okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ. 2.Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena: i.Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.); ii.Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.); iii.Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskej učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.); iv.Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s			v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.); vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.); vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.). 5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.). E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša: 1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši
--	--	--	---

klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.); v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.). 3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena: i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.); ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.); iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.). 4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena: i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za			zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ. 2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena: i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.); ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.); iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.); iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i
--	--	--	--

potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.); ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.); iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.); iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.); v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.); vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.); vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od			razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.); v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.). 3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena: i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.); ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.); iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.). 4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:
---	--	--	--

18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33. 4.2.2006., str. 1.); viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetske učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120. 15.5.2009., str. 5.); ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140. 5.6.2009., str. 1.); x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286. 31.10.2009., str. 1.); xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285. 31.10.2009., str. 36.); xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od			i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.); ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.); iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.); iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.); v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.); vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju
--	--	--	---

11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1); xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1); xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55); xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1). 5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena: i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27);			sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.); vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.); viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetski učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15.5.2009., str. 5.); ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.); x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.); xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije
---	--	--	--

ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.); iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.). 6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena: i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.); ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.); iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.);		benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31.10.2009., str. 36.); xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1); xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1.); xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55.); xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1.).
--	--	---

iv.Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenome moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.); v.Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.); vi.Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.); vii.Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.). 7.Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ,			5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena: i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.); ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.); iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.). 6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena: i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);
---	--	--	--

93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.). 8.Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.). F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena: i.Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.). ii.Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.); iii.Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju			ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.); iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.); iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenome moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.); v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.); vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.); vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja
--	--	--	---

izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13. 17.1.2014., str. 1.); iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199. 2.8.2011., str. 48.); v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337. 5.12.2006., str. 21.); vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredaba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13. 20.1.2016., str. 2.); vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.).			invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.). 7. Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.). 8. Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.). F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:
--	--	--	---

G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja: 1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.). 2. Zdravlje životinja, kako je uređeno: i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.); ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog			i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.). ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.); iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.); iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2.8.2011., str. 48.); v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka
---	--	--	--

podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.). 3.Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.). 4.Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena: i.Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.);		radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5.12.2006., str. 21.); vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredaba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20.1.2016., str. 2.); vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.). G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja: 1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima
---	--	--

ii.Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.); iii.Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.); iv.Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.); v.Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.). H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje: 1.Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno: i.Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o			sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.). 2. Zdravlje životinja, kako je uređeno: i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.); ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.). 3.Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i
---	--	--	---

izmjene Direktive 2001/83/EZ (SL L 33.8.2.2003., str. 30.); ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102.7.4.2004., str. 48.); iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207.6.8.2010., str. 14.). 2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno: i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18.22.1.2000., str. 1.); ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311.28.11.2001., str. 67.); iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage			(EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.). 4. Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena: i. Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.); ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.); iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.);
--	--	--	--

Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.); iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.); v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.); vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.); vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).		iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.); v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.). H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje: 1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno: i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.); ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7.4.2004., str. 48.);
---	--	---

3.Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.). 4.Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.). I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača: Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni: i.Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.); ii.Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o			iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010., str. 14.). 2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno: i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.); ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.); iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.); iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se
---	--	--	---

isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.); iii.Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.); iv.Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.); v.Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.); vi.Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i			rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.); v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.); vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.); vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.). 3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u
--	--	--	---

Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.); vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.); viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.); ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.). J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava: i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002.			prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.). 4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.). I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača: Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni: i. Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.); ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);
--	--	--	---

o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.); ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.); iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.). Dio II. U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije: A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: 1. Financijske usluge: i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih			iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.); iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.); v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.); vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj
---	--	--	---

propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.); ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.); iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.); iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.); v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom			poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.); vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.); viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.); ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.). J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava: i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002.
--	--	--	--

nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.); vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.); vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.); viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.); ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija			o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.); ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.); iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.). Dio II. U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije: A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: 1. Financijske usluge:
---	--	--	---

financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.); x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.); xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.). 2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.); ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su		i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.); ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.); iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.); iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.);
--	--	---

priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.). B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa: i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.); ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.); iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.). C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:			v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.); vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.); vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.); viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.);
--	--	--	---

i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).			ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.); x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.); xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.). 2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma: i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i
---	--	--	---

			Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.); ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.). B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa: i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.); ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.); iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja
--	--	--	--

			2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.). C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša: i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).
--	--	--	---